ISSN 0250-8168

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L 83

43ο έτος

4 Απριλίου 2000

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I *Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση*

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 699/2000 της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 2000 για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 1

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 700/2000 της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2000, περί χορηγήσεως προϊόντων αλιείας ως επισιτιστική βοήθεια 3

⋆ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 701/2000 της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2000, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1222/94 με τον οποίο θεσπίζονται, για ορισμένα γεωργικά προϊόντα που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων μη υπαγομένων στο παράρτημα I της συνθήκης, κοινές διατυπώσεις εφαρμογής του συστήματος επιστροφών κατά την εξαγωγή και κριτήρια καθορισμού του ύψους των επιστροφών αυτών** 6

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 702/2000 της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2000, για τον καθορισμό, για το μήνα Μάρτιο 2000, της ειδικής συναλλαγματικής ισοτιμίας για τη μετατροπή του επιστρεφόμενου ποσού των δαπανών αποθεματοποίησης στον τομέα της ζάχαρης 8

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 703/2000 της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2000, για τροποποίηση των αντιπροσωπευτικών τιμών και των προσθέτων εισαγωγικών δασμών ορισμένων προϊόντων του τομέα της ζάχαρης 10

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 704/2000 της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2000, για τον καθορισμό των κοινοτικών τιμών στην παραγωγή και των κοινοτικών τιμών κατά την εισαγωγή για τα γαρίφαλα και τα τριαντάφυλλα για την εφαρμογή του καθεστώτος κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας 12

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 705/2000 της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2000, για αναστολή του προτιμησιακού δασμού και επαναφορά του δασμού του κοινού δασμολογίου κατά την εισαγωγή τριαντάφυλλων με μικρό άνθος καταγωγής Ισραήλ 14

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 706/2000 της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2000, για την τροποποίηση των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών 16

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 707/2000 της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2000, για τροποποίηση των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως 19

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

EL

Οι πράξεις οι τίτλοι των οποίων έχουν τυπωθεί με ημίμαυρα στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχειρίσεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

Περιεχόμενα *(συνέχεια)*

II *Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση*

Επιτροπή

2000/262/ΕΚ:

* **Απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1999, σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία η Ιταλία έθεσε σε εφαρμογή υπέρ του ναυπηγείου INMA μέσω της κρατικής εταιρείας χαρτοφυλακίου Itainvest (πρώην GEPI)** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(1999) 2532]* 21

2000/263/ΕΚ:

* **Σύσταση της Επιτροπής, της 20ής Μαρτίου 2000, για τροποποίηση της σύστασης 98/511/ΕΚ σχετικά με τη διασύνδεση σε ελευθερωμένη αγορά τηλεπικοινωνιών (Μέρος 1 — Τιμολόγηση της διασύνδεσης)** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2000) 651]* 30

Διορθωτικά

* **Διορθωτικό στην απόφαση 2000/139/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 2000, για το διορισμό ενός αναπληρωματικού και ενός τακτικού μέλους στην Επιτροπή των Περιφερειών από τη Γερμανία (ΕΕ L 47 της 19.2.2000)** 35

[1] Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 699/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Απριλίου 2000

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98 [2], και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

(2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφαίνεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 4 Απριλίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Απριλίου 2000.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.
[2] ΕΕ L 198 της 15.7.1998, σ. 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2000, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας (1)	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	143,9
	204	94,3
	999	119,1
0707 00 05	068	130,6
	628	149,6
	999	140,1
0709 90 70	052	100,6
	204	44,2
	999	72,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	67,1
	204	37,9
	212	50,7
	220	28,7
	624	55,7
	999	48,0
0805 30 10	052	35,3
	220	72,1
	600	74,1
	999	60,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	86,7
	400	83,6
	404	85,7
	508	78,6
	512	92,6
	528	88,6
	720	66,3
	804	105,9
	999	86,0
0808 20 50	388	71,6
	512	69,6
	528	71,3
	999	70,8

(1) Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2543/1999 της Επιτροπής (ΕΕ L 307 της 2.12.1999, σ. 46). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 700/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 3ης Απριλίου 2000
περί χορηγήσεως προϊόντων αλιείας ως επισιτιστική βοήθεια

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1292/96 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1996, σχετικά με την πολιτική και τη διαχείριση της επισιτιστικής βοήθειας και των ειδικών δράσεων στήριξης για την επισιτιστική βοήθεια [1], και ιδίως το άρθρο 24 παράγραφος 1 στοιχείο β),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο προαναφερθείς κανονισμός καταρτίζει τον κατάλογο των χωρών και των οργανισμών που ενδέχεται να λάβουν κοινοτική βοήθεια και καθορίζει τα γενικά κριτήρια σχετικά με τη μεταφορά της επισιτιστικής βοήθειας μετά το στάδιο fob.

(2) Μετά από πολλές αποφάσεις σχετικά με τη χορήγηση επισιτιστικής βοήθειας, η Επιτροπή χορήγησε προϊόντα αλιείας σε ορισμένους δικαιούχους.

(3) Οι παραδόσεις αυτές πρέπει να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2519/97 της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 1997, για τις γενικές διατάξεις κινητοποίησης προϊόντων που χορηγούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1292/96 του Συμβουλίου για την κοινοτική επισιτιστική βοήθεια [2]· είναι αναγκαίο να οριστούν επακριβώς οι προθεσμίες και οι όροι χορήγησης για να καθοριστούν οι δαπάνες που προκύπτουν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Πραγματοποιείται, με βάση την κοινοτική επισιτιστική βοήθεια, συγκέντρωση προϊόντων αλιείας στην Κοινότητα, προκειμένου να τα προμηθευτούν οι δικαιούχοι που αναφέρονται στο παράρτημα, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2519/97 και τους όρους που αναφέρονται στο παράρτημα.

Θεωρείται ότι ο προσφέρων έλαβε γνώση όλων των εφαρμοζομένων γενικών και ειδικών όρων και τους έχει αποδεχθεί. Κάθε άλλος όρος ή επιφύλαξη που περιλαμβάνονται στην προσφορά του θεωρούνται ως μη εγγεγραμμένοι.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Απριλίου 2000.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 166 της 5.7.1996, σ. 1.

[2] ΕΕ L 346 της 17.12.1997, σ. 23.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΑΡΤΙΔΕΣ Α, Β

1. **Δράσεις υπ' αριθ.:** 84/99 (Α)· 86/99 (Β)

2. **Δικαιούχος** [2]**:** World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma, τηλ.: (39-06) 65 13 29 88, φαξ: 65 13 28 44/3, τέλεξ: 626675 WFP I

3. **Αντιπρόσωπος του δικαιούχου:** να καθορισθεί από το δικαιούχο

4. **Χώρα προορισμού:** Σερβία και Μαυροβούνιο

5. **Προϊόν προς κινητοποίηση:** Κονσέρβες σκόμβρων με φυτικό έλαιο

6. **Συνολική καθαρή ποσότητα (σε τόνους):** 200

7. **Αριθμός παρτίδων:** 2 (Α: 100 τόνοι· Β: 100 τόνοι)

8. **Χαρακτηριστικά και ποιότητα του προϊόντος** [3] [4]**:** Σκόμβροι (Scomber scombrus ή Scomber japonicus) που προέρχονται από την τελευταία περίοδο αλιείας. Το προϊόν πρέπει να παρουσιάζεται υπό μορφή σε τεμάχια φέτες/φιλέτα τύπου σολομού (ολόκληρα τεμάχια χωρίς κεφάλι τα εντόσθια και την ουρά)

9. **Συσκευασία** [6]**:** βλέπε ΕΕ C 267 της 13.9.1996, σ. 1 [14,0, A, B και C(2)]

10. **Επισήμανση και σήμανση** [5]**:** βλέπε ΕΕ C 114 της 29.4.1991, σ. 1 [VIII.A.3]
    — γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη σήμανση: αγγλική και σέρβο-κροατικά
    — συμπληρωματικές μνείες: «Date d'expiration: …» (ημερομηνία παραγωγής συν 2 έτη)

    Σε περίπτωση που οι απαιτούμενες ενδείξεις δεν μπορούν να τυπωθούν επί των κονσερβών θα πρέπει να τυπώνονται επί αυτοκολλήτων ετικετών που επικολλώνται επί των κονσερβών. Η ημερομηνία παραγωγής και η ημερομηνία λήξεως πρέπει να τυπώνονται επί των κονσερβών και όχι στις αυτοκόλλητες ετικέτες.

11. **Τρόπος κινητοποίησης του προϊόντος:** κοινοτική αγορά. Το προϊόν πρέπει να προέρχεται από την Κοινότητα.

12. **Προβλεπόμενο στάδιο παράδοσης:** παράδοση «εκ του εργοστασίου»

13. **Εναλλακτικό στάδιο παράδοσης:** —

14. α) **λιμένας φόρτωσης:** —
    β) **διεύθυνση φόρτωσης:** —

15. **Λιμένας εκφόρτωσης:** —

16. **Τόπος προορισμού:** —
    — λιμένας ή αποθήκη διαμετακόμισης: —
    — διαδρομή χερσαίας μεταφοράς: —

17. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο προβλεπόμενο στάδιο:**
    — 1η προθεσμία: Α: 16 — 28.6.2000· Β: 29.5 — 11.6.2000
    — 2η προθεσμία: Α: 29.5 — 11.6.2000· Β: 12 — 25.6.2000

18. **Χρονικό διάστημα ή προθεσμία παράδοσης στο εναλλακτικό στάδιο:**
    — 1η προθεσμία: —
    — 2η προθεσμία: —

19. **Προθεσμία για την υποβολή των προσφορών έως τις 12 το μεσημέρι (ώρα Βρυξελλών):**
    — 1η προθεσμία: 18.4.2000
    — 2η προθεσμία: 2.6.2000

20. **Ποσό της εγγύησης συμμετοχής στο διαγωνισμό:** 5 EUR ανά τόνο

21. **Διεύθυνση για την αποστολή των προσφορών και των εγγυήσεων συμμετοχής** [1]**:** Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, τέλεξ: 25670 AGREC B, φαξ: (32-2) 296 70 03/296 70 04 (αποκλειστικά)

22. **Επιστροφή κατά την εξαγωγή:** —

Σημειώσεις:

(1) Συμπληρωματικές πληροφορίες: André Debongnie [τηλ. (32-2) 295 14 65], Torben Vestergaard [τηλ. (32-2) 299 30 50].

(2) Ο ανάδοχος έρχεται σε επαφή με το δικαιούχο ή τον αντιπρόσωπό του το ταχύτερο, για να καθορισθούν τα έγγραφα που είναι αναγκαία για την αποστολή.

(3) Ο ανάδοχος χορηγεί στο δικαιούχο πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από επίσημη αρχή και βεβαιώνει ότι δεν έχει σημειωθεί υπέρβαση, στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, των ισχυουσών προδιαγραφών του προς παράδοση προϊόντος σχετικά με τη ραδιενεργό ακτινοβολία. Το πιστοποιητικό ραδιενέργειας πρέπει να αναφέρει την περιεκτικότητα σε καίσιο 134 και 137 και ιώδιο 131.

(4) Ο ανάδοχος διαβιβάζει στο δικαιούχο ή στον αντιπρόσωπό του, κατά την παράδοση, το ακόλουθο έγγραφο:
— υγειονομικό πιστοποιητικό.

(5) Κατά παρέκκλιση από την ΕΕ C 114 της 29.4.1991, το κείμενο του σημείου VIII.A.3.γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: «τη μνεία "Ευρωπαϊκή Κοινότητα"».

Η σήμανση στη σέρβο-κροατική γλώσσα πρέπει να γίνει όπως ακολουθεί:

«Evropska Zajednica

Konzervirana skuša u biljnom ulju».

Οι διαστάσεις των επιγραφών και της σημαίας είναι προσαρμοσμένες στο μέγεθος των κυτίων. Γίνεται σήμανση των κιβωτίων στις δύο μεγαλύτερές των πλευρές.

(6) Κατά παρέκκλιση από την ΕΕ C 267 της 13.9.1998, το καθαρό βάρος των κυτίων πρέπει να είναι 400-500 gr.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 701/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Απριλίου 2000

που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1222/94 με τον οποίο θεσπίζονται, για ορισμένα γεωργικά προϊόντα που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων μη υπαγομένων στο παράρτημα I της συνθήκης, κοινές διατυπώσεις εφαρμογής του συστήματος επιστροφών κατά την εξαγωγή και κριτήρια καθορισμού του ύψους των επιστροφών αυτών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3448/93 του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1993, με τον οποίο καθορίζεται το καθεστώς συναλλαγών που εφαρμόζεται για ορισμένα εμπορεύματα προερχόμενα από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2491/98 της Επιτροπής [2], και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Χρειάζεται να διευκρινιστεί η περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες του γάλακτος για ορισμένα προϊόντα που εξομοιώνονται στο PG2 που αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1222/94 της Επιτροπής, της 30ής Μαΐου 1994, όπου ορίζονται, για ορισμένα γεωργικά προϊόντα που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων μη υπαγομένων στο παράρτημα II της συνθήκης, οι κοινές διατυπώσεις εφαρμογής του συστήματος επιστροφών κατά την εξαγωγή και τα κριτήρια καθορισμού του ύψους τους [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 238/2000 [4].

(2) Πρέπει, σε περίπτωση εκ των προτέρων καθορισμού, να προσαρμοστεί το ποσοστό επιστροφής που ισχύει για τα προϊόντα βάσεως τα χρησιμοποιούμενα στα εμπορεύματα εκτός παραρτήματος I, σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες που ισχύουν και σε θέματα εκ των προτέρων καθορισμού επιστροφών αναφορικά με προϊόντα βάσεως εξαγόμενα όπως έχουν.

(3) Στα πλαίσια της συμμόρφωσης προς τις διεθνείς δεσμεύσεις της Ένωσης, πρέπει να διασαφηνιστούν οι διατάξεις του άρθρου 6Β παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1222/94 για να επιτραπεί έτσι η κανονική έκδοση πιστοποιητικών κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης οριζοντίων θεμάτων σχετικών με τις ανταλλαγές γεωργικών προϊόντων μεταποιημένων, εκτός παραρτήματος I,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1222/94 τροποποιείται ως εξής:

1. Το κείμενο της δεύτερης περίπτωσης του στοιχείου γ) του άρθρου 1 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα των κωδικών ΣΟ 0403 10 11, 0403 90 11 και 0404 90 21, σε σκόνη, σε κόκκους ή σε άλλη στερεά μορφή, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών ουσιών, περιεκτικότητας λιπαρών ουσιών του γάλακτος κατώτερης ή ίσης προς 1,5 % κατά βάρος,

εξομοιώνονται με αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη όπως αναφέρεται στο παράρτημα Α (PG2).»

2. Το κείμενο της δεύτερης περίπτωσης του στοιχείου δ) του άρθρου 1 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— το γάλα, η κρέμα γάλακτος και τα γαλακτοκομικά προϊόντα των κωδικών ΣΟ 0403 10 11, 0403 10 13, 0403 10 19, 0403 90 13, 0403 90 19, 0404 90 23 και 0404 90 29, σε σκόνη, σε κόκκους ή υπό κάθε άλλη στερεά μορφή, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών ουσιών, περιεκτικότητας σε λιπαρές ουσίες του γάλακτος ανώτερης του 1,5 % και κατώτερης των 45 % κατά βάρος,

εξομοιώνονται προς πλήρες γάλα σε σκόνη όπως αναφέρεται στο παράρτημα Α (PG3).»

3. Στο άρθρο 5 παράγραφος 2 προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«Το ποσοστό επιστροφών καθορίζεται με βάση τις προβλεπόμενες στο προηγούμενο εδάφιο προϋποθέσεις και διαμορφώνεται σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες που ισχύουν σε θέματα εκ των προτέρων καθορισμού των επιστροφών των σχετικών με τα προϊόντα βάσεως εξαγόμενα ως έχουν, χρησιμοποιώντας όμως τους συντελεστές μετατροπής που προβλέπονται στο παράρτημα Ε για τα μεταποιημένα προϊόντα με βασικό συστατικό τα δημητριακά.

Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στις αιτήσεις προκαθορισμού που κατατίθενται μέχρι και 24 Μαρτίου 2000.»

4. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 6Β αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κατά το μέτρο που η Επιτροπή εκτιμά ότι διακυβεύεται η τήρηση των διεθνών υποχρεώσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί να εφαρμόσει ένα συντελεστή μείωσης των αιτημάτων για πιστοποιητικά που ευρίσκονται υπό εξέταση, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τον αναφερόμενο τρόπο υπολογισμού στις παραγράφους 3 και 4. Μπορεί επίσης να αναστείλει την έκδοση των πιστοποιητικών.

Η Επιτροπή δημοσιεύει τον συντελεστή, στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, εντός τεσσάρων ημερών από την ημερομηνία κατάθεσης των αιτήσεων, όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

[1] ΕΕ L 318 της 20.12.1993, σ. 18.
[2] ΕΕ L 309 της 19.11.1998, σ. 28.
[3] ΕΕ L 136 της 31.5.1994, σ. 5.
[4] ΕΕ L 24 της 29.1.2000, σ. 45.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Απριλίου 2000.

Για την Επιτροπή
Erkki LIIKANEN
Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 702/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Απριλίου 2000

για τον καθορισμό, για το μήνα Μάρτιο 2000, της ειδικής συναλλαγματικής ισοτιμίας για τη μετατροπή του επιστρεφόμενου ποσού των δαπανών αποθεματοποίησης στον τομέα της ζάχαρης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2038/1999 του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης [1],

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2799/98 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1998, για τον καθορισμό του αγρονομισματικού καθεστώτος του ευρώ [2],

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1713/93 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1993, περί ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής του γεωργικού συντελεστή μετατροπής στον τομέα της ζάχαρης [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1642/1999 [4], και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1713/93 ορίζει ότι το επιστρεφόμενο ποσό των δαπανών αποθεματοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2038/1999 μετατρέπεται σε εθνικό νόμισμα βάσει ειδικού γεωργικού συντελεστή μετατροπής, ο οποίος υπολογίζεται pro rata temporis ως ο μέσος όρος των γεωργικών συντελεστών μετατροπής που ισχύουν κατά το μήνα της αποθεματοποίησης. Ο εν λόγω ειδικός γεωργικός συντελεστής πρέπει να καθορίζεται κάθε μήνα για τον προηγούμενο μήνα. Ο εν λόγω γεωργικός συντελεστής πρέπει να καθορίζεται κάθε μήνα για τον προηγούμενο μήνα. Ωστόσο για τα επιστρεφόμενα ποσά από την 1η Ιανουαρίου 2000, λόγω της εισαγωγής του αγρονομισματικού καθεστώτος του ευρώ από την ίδια αυτή ημερομηνία, πρέπει να περιοριστεί ο καθορισμός των συντελεστών μετατροπής στις ειδικές συναλλαγματικές ισοτιμίες μεταξύ του ευρώ και των εθνικών νομισμάτων των κρατών μελών που δεν έχουν εγκρίνει το ενιαίο νόμισμα.

(2) Η εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων οδηγεί στον καθορισμό, για το μήνα Μάρτιο 2000, της ειδικής συναλλαγματικής ισοτιμίας μετατροπής του επιστρεφόμενου ποσού των δαπανών αποθεματοποίησης στα διάφορα εθνικά νομίσματα, όπως αναφέρεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο ειδικός γεωργικός συντελεστής που πρέπει να χρησιμοποιείται για τη μετατροπή του επιστρεφόμενου ποσού των δαπανών αποθεματοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2038/1999 σε καθένα από τα εθνικά νομίσματα καθορίζεται, για το μήνα Μάρτιο 2000, όπως αναφέρεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 4 Απριλίου 2000.

Εφαρμόζεται από την 1η Μαρτίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Απριλίου 2000.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 252 της 25.9.1999, σ. 1.
[2] ΕΕ L 349 της 24.12.1998, σ. 1.
[3] ΕΕ L 159 της 1.7.1993, σ. 94.
[4] ΕΕ L 195 της 28.7.1999, σ. 3.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2000, για τον καθορισμό, για το μήνα Μάρτιο 2000 της ειδικής συναλλαγματικής ισοτιμίας για τη μετατροπή του επιστρεφόμενου ποσού των δαπανών αποθεματοποίησης στον τομέα της ζάχαρης

Ειδικές συναλλαγματικές ισοτιμίες		
1 ευρώ =	7,44742	δανικές κορόνες
	333,843	δραχμές
	8,40289	σουηδικές κορόνες
	0,611416	στερλίνες

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 703/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Απριλίου 2000

για τροποποίηση των αντιπροσωπευτικών τιμών και των προσθέτων εισαγωγικών δασμών ορισμένων προϊόντων του τομέα της ζάχαρης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2038/1999 του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης [1],

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1423/95 της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 1995, περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής για την εισαγωγή προϊόντων του τομέα της ζάχαρης άλλων από τις μελάσσες [2], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 624/98 [3], και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 3 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι αντιπροσωπευτικές τιμές και οι πρόσθετοι εισαγωγικοί δασμοί που εφαρμόζονται στη λευκή ζάχαρη, στην ακατέργαστη ζάχαρη και ορισμένα σιρόπια έχουν καθοριστεί τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1441/1999 της Επιτροπής [4], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 698/2000 [5].

(2) Από την εφαρμογή των κανόνων και των λεπτομερειών καθορισμού που υπενθυμίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1423/95, τα στοιχεία τα οποία διαθέτει, θα πρέπει να τροποποιούν τα ισχύοντα ποσά σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι αντιπροσωπευτικές τιμές και οι πρόσθετοι εισαγωγικοί δασμοί που εφαρμόζονται στα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1423/95 καθορίζονται όπως αναγράφεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 4 Απριλίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Απριλίου 2000.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 252 της 25.9.1999, σ. 1.
[2] ΕΕ L 141 της 24.6.1995, σ. 16.
[3] ΕΕ L 85 της 20.3.1998, σ. 5.
[4] ΕΕ L 166 της 1.7.1999, σ. 77.
[5] ΕΕ L 81 της 1.4.2000, σ. 51.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στον κανονισμό της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2000, για τροποποίηση των αντιπροσωπευτικών τιμών και πρόσθετων δασμών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή της λευκής ζάχαρης, της ακατέργαστης ζάχαρης, και των προϊόντων του κωδικού ΣΟ 1702 90 99

(σε EUR)

Κωδικός ΣΟ	Αντιπροσωπευτική τιμή ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού βάρους του εν λόγω προϊόντος	Πρόσθετος δασμός ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού βάρους του εν λόγω προϊόντος
1701 11 10 (1)	15,09	9,08
1701 11 90 (1)	15,09	15,38
1701 12 10 (1)	15,09	8,85
1701 12 90 (1)	15,09	14,87
1701 91 00 (2)	18,87	17,20
1701 99 10 (2)	18,87	11,75
1701 99 90 (2)	18,87	11,75
1702 90 99 (3)	0,19	0,45

(1) Καθορισμός για τον αντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο όπως ορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 431/68 του Συμβουλίου (ΕΕ L 89 της 10.4.1968, σ. 3) όπως τροποποιήθηκε.

(2) Καθορισμός για τον αντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο όπως ορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/72 του Συμβουλίου (ΕΕ L 94 της 21.4.1972, σ. 1).

(3) Καθορισμός ανά 1 % της περιεκτικότητας σε σακχαρόζη.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 704/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Απριλίου 2000

για τον καθορισμό των κοινοτικών τιμών στην παραγωγή και των κοινοτικών τιμών κατά την εισαγωγή για τα γαρίφαλα και τα τριαντάφυλλα για την εφαρμογή του καθεστώτος κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1987, για τον καθορισμό των όρων εφαρμογής των προτιμησιακών δασμών κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1300/97 [2], και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο α),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Σε εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 2 και του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87, κοινοτικές τιμές κατά την εισαγωγή και κοινοτικές τιμές στην παραγωγή καθορίζονται ανά δεκαπενθήμερο για τα μονοανθή γαρίφαλλα (standard), τα πολυανθή γαρίφαλα (spray), τα τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος, τα τριαντάφυλλα με μικρό άνθος, εφαρμοζόμενες για περίοδο δύο εβδομάδων. Σύμφωνα με το άρθρο 1β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 700/88 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 1988, περί ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος που εφαρμόζεται κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2062/97 [4], οι τιμές αυτές καθορίζονται για περιόδους δύο εβδομάδων με βάση τα σταθμισμένα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη. Πρέπει οι τιμές αυτές να καθορίζονται αμέσως για να είναι δυνατόν να καθοριστούν οι δασμοί κατά την εισαγωγή που θα εφαρμοσθούν. Γι' αυτό πρέπει να προβλεφθεί η άμεση εφαρμογή του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κοινοτικές τιμές στην παραγωγή και οι κοινοτικές τιμές κατά την εισαγωγή για τα μονοανθή γαρίφαλα (standard), τα πολυανθή γαρίφαλα (spray), τα τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος και τα τριαντάφυλλα με μικρό άνθος που αναφέρονται στο άρθρο 1β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 700/88, για μία περίοδο δύο εβδομάδων, καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 4 Απριλίου 2000.

Εφαρμόζεται από τις 5 Απριλίου έως τις 18 Απριλίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Απριλίου 2000.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 382 της 31.12.1987, σ. 22.
[2] ΕΕ L 177 της 5.7.1997, σ. 1.
[3] ΕΕ L 72 της 18.3.1988, σ. 16.
[4] ΕΕ L 289 της 22.10.1997, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(σε EUR ανά 100 τεμάχια)

Περίοδος: 5 έως 18 Απριλίου 2000

Κοινοτικές τιμές στην παραγωγή	Μονοανθή γαρίφαλα (standard)	Πολυανθή γαρίφαλα (spray)	Τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος	Τριαντάφυλλα με μικρό άνθος
	9,34	10,31	24,93	12,20
Κοινοτικές τιμές κατά την εισαγωγή	**Μονοανθή γαρίφαλα (standard)**	**Πολυανθή γαρίφαλα (spray)**	**Τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος**	**Τριαντάφυλλα με μικρό άνθος**
Ισραήλ	7,21	8,49	10,76	10,31
Μαρόκο	12,42	14,94	—	—
Κύπρος	—	—	—	—
Ιορδανία	—	—	—	—
Δυτική Όχθη και Λωρίδα της Γάζας	—	—	—	—

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 705/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Απριλίου 2000

για αναστολή του προτιμησιακού δασμού και επαναφορά του δασμού του κοινού δασμολογίου κατά την εισαγωγή τριαντάφυλλων με μικρό άνθος καταγωγής Ισραήλ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1987, για τον καθορισμό των όρων εφαρμογής των προτιμησιακών δασμών κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκομίας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1300/97 [2], και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο β),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 καθορίζει τους όρους εφαρμογής ενός προτιμησιακού δασμού για τα τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος, τα τριαντάφυλλα με μικρό άνθος, τα μονοανθή γαρίφαλα (Standard) και τα πολυανθή γαρίφαλα (Spray), εντός των ορίων των δασμολογικών ποσοστώσεων που ανοίγονται ετησίως για την εισαγωγή στην Κοινότητα νωπών κομμένων ανθέων.

(2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1981/94 του Συμβουλίου [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 563/2000 της Επιτροπής [4], καθόρισε το άνοιγμα και τον τρόπο διαχειρίσεως των κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για τα άνθη και τα μπουμπούκια ανθέων, κομμένα, νωπά, που κατάγονται αντιστοίχως από την Κύπρο, την Αίγυπτο, το Ισραήλ, τη Μάλτα, το Μαρόκο, τη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας.

(3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 704/2000 της Επιτροπής [5] καθόρισε τις κοινοτικές τιμές παραγωγής και εισαγωγής για τα γαρίφαλα και τα τριαντάφυλλα για την εφαρμογή του καθεστώτος.

(4) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 700/88 της Επιτροπής [6], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2262/97 [7], καθόρισε τις λεπτομέρειες εφαρμογής του εν λόγω καθεστώτος.

(5) Με βάση τις διαπιστώσεις που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 και (ΕΟΚ) αριθ. 700/88, θα πρέπει να συμπεράνουμε ότι πληρούνται οι όροι που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 για αναστολή του προτιμησιακού δασμού για τα τριαντάφυλλα με μικρό άνθος που κατάγονται από το Ισραήλ. Θα πρέπει να επαναφερθεί ο δασμός του κοινού δασμολογίου.

(6) Η ποσόστωση των εν λόγω προϊόντων αναφέρεται στην περίοδο από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000. Έκτοτε, η αναστολή του προτιμησιακού δασμού και η επαναφορά του δασμού του κοινού δασμολογίου εφαρμόζονται το αργότερο έως το τέλος της περιόδου αυτής.

(7) Στο διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ των συνεδριάσεων της επιτροπής διαχείρισης ζώντων φυτών και προϊόντων ανθοκομίας, η Επιτροπή πρέπει να λάβει τα μέτρα αυτά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις εισαγωγές τριαντάφυλλων με μικρό άνθος (κωδικός ΣΟ ex 0603 10 10), καταγωγής Ισραήλ, ο προτιμησιακός δασμός που καθορίστηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1981/94 αναστέλλεται και επαναφέρεται ο δασμός του κοινού δασμολογίου.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 4 Απριλίου 2000.

[1] ΕΕ L 382 της 31.12.1987, σ. 22.
[2] ΕΕ L 177 της 5.7.1997, σ. 1.
[3] ΕΕ L 199 της 2.8.1994, σ. 1.
[4] ΕΕ L 68 της 16.3.2000, σ. 46.
[5] Βλέπε σελίδα 12 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.
[6] ΕΕ L 72 της 18.3.1988, σ. 16.
[7] ΕΕ L 289 της 22.10.1997, σ. 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Απριλίου 2000.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 706/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 3ης Απριλίου 2000
για την τροποποίηση των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των σιτηρών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1253/1999 [2],

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1249/96 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1996, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2519/98 [4], και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι δασμοί κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών έχουν καθοριστεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 672/2000 της Επιτροπής [5].

(2) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96 προβλέπει ότι αν κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής του, ο μέσος όρος των υπολογιζομένων δασμών κατά την εισαγωγή αποκλίνει κατά 5 Ecu ανά τόνο του καθορισμένου δασμού, επέρχεται αντίστοιχη προσαρμογή. Υπήρξε η εν λόγω απόκλιση. Πρέπει, συνεπώς, να προσαρμοστούν οι δασμοί κατά την εισαγωγή που καθορίστηκαν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 672/2000,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα παραρτήματα I και II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 672/2000 αντικαθίστανται από τα παραρτήματα I και II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 4 Απριλίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Απριλίου 2000.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.
[2] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 18.
[3] ΕΕ L 161 της 29.6.1996, σ. 125.
[4] ΕΕ L 315 της 25.11.1998, σ. 7.
[5] ΕΕ L 80 της 31.3.2000, σ. 23.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Δασμοί κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Δασμός κατά την εισαγωγή που διεξάγεται δια ξηράς, ποταμού ή θαλάσσης και προέρχεται από λιμάνια της Μεσογείου, της Μαύρης Θάλασσας ή της Βαλτικής Θάλασσας (σε EUR/τόνο)	Δασμός κατά την εισαγωγή που διεξάγεται αεροπορικώς ή δια θαλάσσης προερχόμενη από άλλα λιμάνια (2) (σε EUR/τόνο)
1001 10 00	Σιτάρι σκληρό υψηλής ποιότητας	26,09	16,09
	μέσης ποιότητας (1)	36,09	26,09
1001 90 91	Σιτάρι μαλακό που προορίζεται για σπορά:	23,77	13,77
1001 90 99	Σιτάρι μαλακό, εκλεκτής ποιότητας εκτός από εκείνο που προορίζεται για σπορά (3)	23,77	13,77
	μέσης ποιότητας	73,27	63,27
	βασικής ποιότητας	85,10	75,10
1002 00 00	Σίκαλη	76,90	66,90
1003 00 10	Κριθάρι που προορίζεται για σπορά	76,90	66,90
1003 00 90	Κριθάρι εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά (3)	76,90	66,90
1005 10 90	Καλαμπόκι για σπορά εκτός από το υβρίδιο	87,31	77,31
1005 90 00	Καλαμπόκι εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά (3)	87,31	77,31
1007 00 90	Σόργο σε κόκκους εκτός από το υβρίδιο που προορίζεται για σπορά	76,90	66,90

(1) Για το σκληρό σιτάρι που δεν πληροί τις ελάχιστες ποιοτικές προδιαγραφές για το σκληρό σίτο μέσης ποιότητας που αναφέρονται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96, ο εφαρμοζόμενος δασμός είναι εκείνος που καθορίζεται για το μαλακό σιτάρι χαμηλής ποιότητας.

(2) Για τα εμπορεύματα που φθάνουν στην Κοινότητα από τον Ατλαντικό Ωκεανό ή μέσω της διώρυγας του Σουέζ [άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96] ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί μειώσεως των δασμών κατά:

— 3 EUR ανά τόνο εάν το λιμάνι βρίσκεται στην Μεσόγειο θάλασσα ή,

— 2 EUR ανά τόνο εάν το λιμάνι εκφόρτωσης βρίσκεται στην Ιρλανδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Δανία, στη Σουηδία, στη Φινλανδία ή από την πλευρά του Ατλαντικού της Ιβηρικής χερσονήσου.

(3) Ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί κατ' αποκοπή μειώσεως 14 ή 8 EUR ανά τόνο όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Στοιχεία υπολογισμού των δασμών

(31 Μαρτίου 2000)

1. Μέσοι όροι της περιόδου των δύο εβδομάδων που προηγούνται της ημέρας του καθορισμού:

Χρηματιστηριακές τιμές	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Προϊόν (% πρωτεΐνες έως 12 % υγρασία)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	μέσης ποιότητας (*)	US barley 2
Τιμή (ευρώ/t)	125,77	108,08	98,21	94,73	155,19 (**)	145,19 (**)	108,10 (**)
Πριμοδότηση για τον Κόλπο του Μεξικού (ευρώ/t)	—	5,47	3,51	4,78	—	—	—
Πριμοδότηση για τις μεγάλες λίμνες (ευρώ/t)	31,73	—	—	—	—	—	—

(*) Αρνητική πριμοδότηση 10 ευρώ/t [άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96].
(**) Fob Μεγάλες Λίμνες.

2. Ναύλος/κόστος: Κόλπος του Μεξικού - Rotterdam: 17,01 ευρώ/τόνο. Μεγάλες Λίμνες-Rotterdam: 22,77 ευρώ/t.

3. Επιδοτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96: 0,00 ευρώ/t (HRW2)
0,00 ευρώ/t (SRW2).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 707/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Απριλίου 2000

για τροποποίηση των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1253/1999 ([2]), και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι επιστροφές που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 666/2000 της Επιτροπής ([3]).

(2) Η εφαρμογή των λεπτομερειών που περιλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 666/2000 των στοιχείων των οποίων έλαβε γνώση η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή, που ισχύουν επί του παρόντος, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των αναφερόμενων στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 προϊόντων, ως έχουν, οι οποίες καθορίζονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 666/2000 τροποποιούνται σύμφωνα με τα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα για τα προϊόντα που αναφέρονται σ' αυτό.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 4 Απριλίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Απριλίου 2000.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.
([2]) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 18.
([3]) ΕΕ L 80 της 31.3.2000, σ. 26.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2000, για τροποποίηση των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

(EUR/t)

Κωδικός προϊόντος	Προορισμός (1)	Επιστροφή
1001 10 00 9200	—	—
1001 10 00 9400	01	0
1001 90 91 9000	—	—
1001 90 99 9000	03	24,00
	02	0
1002 00 00 9000	03	55,00
	02	0
1003 00 10 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	18,00
	02	0
1004 00 00 9200	—	—
1004 00 00 9400	—	—
1005 10 90 9000	—	—
1005 90 00 9000	03	27,00
	02	0
1007 00 90 9000	—	—
1008 20 00 9000	—	—

(EUR/t)

Κωδικός προϊόντος	Προορισμός (1)	Επιστροφή
1101 00 11 9000	—	—
1101 00 15 9100	01	43,50
1101 00 15 9130	01	40,50
1101 00 15 9150	01	37,50
1101 00 15 9170	01	34,50
1101 00 15 9180	01	32,50
1101 00 15 9190	—	—
1101 00 90 9000	—	—
1102 10 00 9500	01	87,00
1102 10 00 9700	01	68,50
1102 10 00 9900	—	—
1103 11 10 9200	01	0 (2)
1103 11 10 9400	01	0 (2)
1103 11 10 9900	—	—
1103 11 90 9200	01	0 (2)
1103 11 90 9800	—	—

(1) Προορισμοί:
01 όλες οι τρίτες χώρες,
02 άλλες τρίτες χώρες,
03 Ελβετία, Λιχτενστάιν.

(2) Όταν αυτό το προϊόν περιέχει σιμιγδάλι συσσωματωμένο, ουδεμία επιστροφή χορηγείται κατά την εξαγωγή.

NB: Οι ζώνες είναι αυτές που ορίζονται στον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2145/92 της Επιτροπής (ΕΕ L 214 της 30.7.1992, σ. 20).

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Ιουλίου 1999

σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία η Ιταλία έθεσε σε εφαρμογή υπέρ του ναυπηγείου INMA μέσω της κρατικής εταιρείας χαρτοφυλακίου Itainvest (πρώην GEPI)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(1999) 2532]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2000/262/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε [1] τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Στο πλαίσιο της διαδικασίας παρακολούθησης που κίνησε η Επιτροπή με την απόφασή της της 17ης Ιουλίου 1996 [2] σχετικά με τον κρατικό όμιλο GEPI (ο οποίος από τις 12 Σεπτεμβρίου 1997 μετονομάστηκε σε Itainvest και στη συνέχεια του κειμένου αναφέρεται με τη νέα αυτή επωνυμία), οι υπεύθυνοι του ομίλου αναγνώρισαν ότι το 1997 χορήγησαν σε μία από τις κατά 100 % ελεγχόμενες επιχειρήσεις, και συγκεκριμένα στο ναυπηγείο INMA, χρηματοδοτική συνδρομή ύψους περίπου 100 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (51,6 εκατομμύρια ευρώ) για την κάλυψη των ζημιών του ναυπηγείου κατά τα έτη 1996-1997. Έτσι, την 1η Οκτωβρίου 1998 η Επιτροπή απέστειλε στις ιταλικές αρχές τυπική αίτηση διαβίβασης πληροφοριακών στοιχείων. Με επιστολή της 9ης Νοεμβρίου 1998, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση παρέσχε τα προαναφερθέντα πληροφοριακά στοιχεία και συγκεκριμένα διαβίβασε τους ετήσιους λογαριασμούς της επιχείρησης από το 1992 έως το 1997.

(2) Με επιστολή της 19ης Ιανουαρίου 1999 η Επιτροπή ενημέρωσε την ιταλική κυβέρνηση για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ έναντι της ενίσχυσης αυτής. Οι ιταλικές αρχές διαβίβασαν τις παρατηρήσεις τους στην Επιτροπή με την επιστολή της

[1] ΕΕ C 63 της 5.3.1999, σ. 2.
[2] ΕΕ C 5 της 9.1.1997, σ. 3.

Μόνιμης Αντιπροσωπείας αριθ. 3896 της 2ας Μαρτίου 1999. Η απόφαση της Επιτροπής για κίνηση της διαδικασίας δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [3] και περιλάμβανε πρόσκληση προς τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους. Η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις εκ μέρους των ενδιαφερομένων, τις οποίες και διαβίβασε στην Ιταλία για ενδεχόμενο σχολιασμό τους. Η Ιταλία διαβίβασε τα σχόλιά της με επιστολή της 30ής Ιουνίου 1999.

II. **ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ**

(3) Από την εξέταση των ετήσιων λογαριασμών του ναυπηγείου INMA προέκυπτε καταρχάς ότι η χρήση 1996 έκλεισε με ζημία 21,4 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (11 εκατομμύρια ευρώ). Το διοικητικό συμβούλιο καλούσε την Itainvest, δηλαδή τον βασικό μέτοχο της εταιρείας, να καλύψει τη ζημία αυτή μέσω της διαγραφής χρεών. Η συνέλευση των μετόχων της 13ης Νοεμβρίου 1997 αποφάσισε την κάλυψη αυτής της ζημίας, εν μέρει από τα υποχρεωτικά και τα έκτακτα αποθεματικά για ποσό ύψους 4,68 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (2,4 εκατομμύρια ευρώ) και το υπόλοιπο με εισφορά της Itainvest ύψους 16,7 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (8,6 εκατομμύρια ευρώ). Στη συνέχεια, στη συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στις 24 Μαρτίου 1998, διαπιστώθηκε ότι οι λογαριασμοί της επιχείρησης της 30ής Νοεμβρίου 1997 εμφάνιζαν ήδη ζημία ύψους 81,89 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (42,3 εκατομμύρια ευρώ)· αποφασίστηκε έτσι να καλυφθεί η ζημία αυτή και στη συνέχεια να γίνει ανασύσταση εταιρικού κεφαλαίου ύψους 35 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (18 εκατομμύρια ευρώ). Ο βασικός μέτοχος κάλυπτε το 99 % του κεφαλαίου αλλά αμέσως κατέβαλε μόνο τα τρία δέκατα του καλυφθέντος κεφαλαίου, ενώ το 1 % που κάλυπτε το ναυπηγείο Nuovi Cantiere Apuania (NCA), που επίσης ανήκε στην Itainvest, καταβλήθηκε πλήρως. Τέλος, μία τακτική και έκτακτη συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στις 23 Ιουνίου 1998 ενέκρινε τους λογαριασμούς της χρήσης 1997, οι οποίοι εμφάνιζαν συνολική ζημία ύψους 103,7 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (53,5 εκατομμύρια ευρώ) και αποφάσισε την κάλυψη του υπολοίπου της χρήσης αυτής που παρέμενε ακόμη ακάλυπτο και ανερχόταν σε 21,8 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (11,2 εκατομμύρια ευρώ). Συνολικά, η παρέμβαση της Itainvest ανήλθε έτσι σε 155,4 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (80,2 εκατομμύρια ευρώ).

(4) Στους προαναφερθέντες ετήσιους λογαριασμούς είχαν εγγραφεί πολυάριθμα ποσά ενισχύσεων που είχαν χορηγήσει οι αρμόδιες ιταλικές αρχές (αρχικά το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και στη συνέχεια το Υπουργείο Μεταφορών και Ναυτιλίας) βάσει των νόμων αριθ. 599 της 14ης Αυγούστου 1982, αριθ. 111 της 22ας Μαρτίου 1985, αριθ. 234 της 14ης Ιουνίου 1989 και αριθ. 132 της 24ης Φεβρουαρίου 1994. Παρότι οι θεσπισθείσες με τους προαναφερθέντες νόμους κρατικές ενισχύσεις υπέρ της ναυπηγικής βιομηχανίας είχαν εγκριθεί από την Επιτροπή, η τελευταία δεν ήταν σε θέση να προσδιορίσει την ακριβή αιτιολογία χορήγησης των εν λόγω ενισχύσεων.

(5) Τέλος, η Επιτροπή διατηρούσε αμφιβολίες και για την επιλεξιμότητα του ναυπηγείου INMA όσον αφορά τη λήψη ενισχύσεων βάσει του ειδικού μητρώου ναυπηγείων που η ιταλική κυβέρνηση δημιούργησε μέσω του νόμου αριθ. 234 του 1989, με σκοπό τον αποτελεσματικό έλεγχο της κατασκευαστικής ικανότητας του τομέα. Πράγματι, το ναυπηγείο INMA δεν συμπεριλαμβανόταν στα μεγάλα ναυπηγεία των οποίων η αναδιάρθρωση βάσει του νόμου αριθ. 111 του 1985 [4] —καθώς και η σχετική αναχρηματοδότηση [5]— εγκρίθηκε από την Επιτροπή, ούτε στα μικρού και μεσαίου μεγέθους ναυπηγεία για τα οποία είχε προβλεφθεί ξεχωριστή αναχρηματοδότηση [6].

(6) Όλα αυτά τα στοιχεία οδήγησαν την Επιτροπή στο να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης λαμβάνοντας υπόψη, όσον αφορά καταρχάς τις παρεμβάσεις της Itainvest για την κάλυψη των ζημιών και την αύξηση του κεφαλαίου, ότι επειδή πρόκειται για δημόσια επιχείρηση που λαμβάνει κρατικούς πόρους, οι παρεμβάσεις αυτές συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Οι ενισχύσεις αυτές στρεβλώνουν ή ενδέχεται να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό ευνοώντας μία συγκεκριμένη επιχείρηση. Εξάλλου, δεδομένου ότι πρόκειται για ναυπηγείο, η ενίσχυση έπρεπε να εξεταστεί βάσει της οδηγίας 90/684/ΕΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1990, σχετικά με τις ενισχύσεις στις ναυπηγικές εργασίες [7], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/73/ΕΚ [8], και ιδίως βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 1 της οδηγίας αυτής το οποίο ορίζει ότι: «Οι ενισχύσεις που προορίζονται να διευκολύνουν την εξακολούθηση της λειτουργίας των επιχειρήσεων ναυπήγησης και μετατροπής σκαφών, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται η κάλυψη ζημιών, οι ενισχύσεις για τη διάσωση επιχειρήσεων και όλες οι υπόλοιπες μορφές ενισχύσεων λειτουργίας που δεν συνοδεύουν άμεσα συγκεκριμένα μέτρα αναδιάρθρωσης τα οποία καλύπτονται από το κεφάλαιο III, είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι δεν αντιβαίνουν προς την κοινή αγορά, υπό την προϋπόθεση ότι το ποσό τους, προστιθέμενο στο ποσό των ενισχύσεων στην παραγωγή που χορηγούνται απευθείας σε μεμονωμένες συμβάσεις ναυπήγησης και μετατροπής πλοίων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 4 παράγραφος 4, δεν υπερβαίνει το όριο το οποίο εκφράζεται ως ποσοστό του ετήσιου κύκλου εργασιών του αποδέκτη της ενίσχυσης, στον τομέα της ναυπήγησης και μετατροπής πλοίων.»

---

[3] Βλέπε υποσημείωση 1.
[4] Ενίσχυση 193/84, επιστολή SG(85) D/9151 της 17ης Ιουλίου 1985.
[5] Βλέπε υποσημείωση 4.
[6] Ενίσχυση 192/87, επιστολή SG(89) D/2375 της 21ης Φεβρουαρίου 1989.
[7] ΕΕ L 380 της 31.12.1990, σ. 27. Η ισχύς αυτής της οδηγίας παρατάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3094/95 του Συμβουλίου (ΕΕ L 332 της 31.12.1995, σ.1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2600/97 (ΕΕ L 351 της 23.12.1997, σ. 18).
[8] ΕΕ L 351 της 31.12.1994, σ. 10.

(7) Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τις διάφορες λειτουργικές ενισχύσεις και τις ενισχύσεις για επενδύσεις, καθώς και την επιλεξιμότητα του ναυπηγείου INMA για χορήγηση τέτοιου είδους ενισχύσεων, ζήτησε τη διαβίβαση κάθε χρήσιμου πληροφοριακού στοιχείου που θα της επέτρεπε να ελέγξει το συμβιβάσιμο των ενισχύσεων αυτών με τους κανόνες της οδηγίας 90/684/ΕΚ και με τις διάφορες αποφάσεις της Επιτροπής για το ίδιο αυτό θέμα.

(8) Τέλος, η Επιτροπή διατηρούσε επιφυλάξεις για το γεγονός ότι η πλειονότητα των τραπεζικών πιστώσεων της επιχείρησης καλύφθηκε από εγγυήσεις που χορήγησε η Itainvest και ότι μεγάλο μέρος των δραστηριοτήτων του ναυπηγείου κατά τα τελευταία αυτά έτη αφορούσαν εργασίες για λογαριασμό εφοπλιστικών εταιρειών που ήταν υπό τον πλήρη ή μερικό έλεγχο της επιχείρησης INMA (πρόκειται ιδίως για τις εταιρείες Pugliola Stargas, Tellaro di navigazione, Corsica ferries).

III. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ**

(9) Στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, οι δανικές αρχές διαβίβασαν τις παρατηρήσεις τους με επιστολή της 21ης Μαΐου 1999, επιμένοντας ιδίως στα προβλήματα κατασκευαστικής ικανότητας που παρουσιάζει παγκοσμίως ο τομέας της ναυπηγικής βιομηχανίας και υπενθυμίζοντας το κλείσιμο ναυπηγείων στη Δανία κατά τα τελευταία αυτά έτη, ιδίως λόγω υπερβάλλουσας κατασκευαστικής ικανότητας. Στην ιδιαίτερη περίπτωση της INMA, οι δανικές αρχές παρατηρούν ότι εάν το ναυπηγείο κριθεί μη επιλέξιμο για τη χορήγηση των εν λόγω ενισχύσεων, οι τελευταίες θα πρέπει να επιστραφούν. Συμφωνούν εξάλλου με την Επιτροπή όσον αφορά την καταγγελία κάθε ενίσχυσης που παραβιάζει την κείμενη νομοθεσία.

IV. **ΣΧΟΛΙΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ**

(10) Με την επιστολή αριθ. 3896 της 2ας Μαρτίου 1999, οι ιταλικές αρχές διαβίβασαν καταρχάς μία λεπτομερή κατανομή που παρουσιάζει σε ετήσια βάση (αρχής γενομένης από το 1987) όλες τις χορηγηθείσες ενισχύσεις, παραθέτοντας το ύψος κάθε σύμβασης ή επένδυσης, την ένταση της χορηγηθείσας ενίσχυσης και την αντίστοιχη νομική βάση. Όσον αφορά την εγγραφή του ναυπηγείου INMA στο ειδικό μητρώο ναυπηγείων, οι ιταλικές αρχές υπογράμμισαν ότι η θέσπιση αυτού του μητρώου προβλέπεται πράγματι από το νόμο αριθ. 234/1989, αλλά το υπουργικό διάταγμα για την εφαρμογή του νόμου αυτού εκδόθηκε το Φεβρουάριο του 1992 και το μητρώο άρχισε να λειτουργεί πραγματικά μεταξύ Μαΐου και Σεπτεμβρίου 1993. Σύμφωνα με τον προαναφερθέντα νόμο, μόνο τα ναυπηγεία που είναι εγγεγραμμένα στο μητρώο αυτό δύνανται να λαμβάνουν ενισχύσεις, και επομένως οι ενισχύσεις αυτές μπορούσαν να καταβληθούν μόνο μετά το 1993. Όσον αφορά το ναυπηγείο INMA, η επιχείρηση αυτή θεωρείτο πάντοτε ως ναυπηγείο μεσαίου μεγέθους. Το ναυπηγείο αυτό δεν περιλαμβανόταν στον κατάλογο που αναφέρει στην επιστολή της η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεν αποτελούσε αντικείμενο των μέτρων αναχρηματοδότησης που προέβλεπε ο νόμος αριθ. 111/1985 καθότι, την περίοδο αυτή, το INMA διεκπεραίωνε μόνο παραγγελίες μετατροπής και φαινόταν ότι επιδίωκε να εξειδικευτεί στον τομέα αυτό. Όμως, μόνο τα ναυπηγεία που περιλαμβάνονταν στον πίνακα αυτό μπορούσαν να επωφεληθούν από τα μέτρα αναχρηματοδότησης, ενώ τα ίδια ναυπηγεία αποκλείονταν από το ευεργέτημα των ενισχύσεων βάσει του νόμου αριθ. 234/1989 για τα έτη 1987-1988.

(11) Οι ιταλικές αρχές τόνισαν εξάλλου ότι η παρέμβαση της Itainvest για κάλυψη των ζημιών περιορίστηκε σε συνολικό ποσό ύψους 120,4 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (62,2 εκατομμύρια ευρώ), το οποίο αναλύεται σε 16,7 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (8,6, εκατομμύρια ευρώ) για το 1996 και σε 103,7 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (53,5 εκατομμύρια ευρώ) για το 1997, δεδομένου ότι τελικώς δεν πραγματοποιήθηκε η εισφορά κεφαλαίου ύψους 35 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (18 εκατομμύρια ευρώ).

(12) Όσον αφορά την κάλυψη των ζημιών που πραγματοποιήθηκε το 1997-1998, οι ιταλικές αρχές υπογραμμίζουν ότι η Itainvest, ως μοναδικός μέτοχος του ναυπηγείου, έλαβε όλα τα επιβαλλόμενα από την κατάσταση μέτρα. Οι ιταλικές αρχές υπενθυμίζουν στο πλαίσιο αυτό την ιστορική εξέλιξη του ναυπηγείου INMA.

Από το 1980 η επιχείρηση πραγματοποίησε όλες τις προσαρμογές και αναδιαρθρώσεις προκειμένου το ναυπηγείο να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της αγοράς· ειδικότερα, το αμέσως απασχολούμενο εργατικό δυναμικό μειώθηκε από 622 σε 221 άτομα. Μετά από τα θετικά αποτελέσματα που καταγράφηκαν ιδίως κατά την περίοδο 1992-1995, η χρήση 1995 έκλεισε με καθαρό κέρδος 85 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών (0,085 εκατομμύρια ευρώ).

Το Μάρτιο του 1997, και αφού οι ετήσιοι λογαριασμοί του 1996 εμφάνισαν ζημία ύψους 21 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (11,2 εκατομμύρια ευρώ), η Itainvest ζήτησε αμέσως τη διενέργεια λογιστικού ελέγχου από τον οποίο προέκυψαν ορισμένα διαχειριστικά σφάλματα, ιδίως όσον αφορά την απόκτηση και διαχείριση των παραγγελιών που λήφθηκαν το Δεκέμβριο του 1995.

Το Φεβρουάριο του 1998 ολοκληρώθηκε η αποτίμηση της περιουσιακής κατάστασης της επιχείρησης βάσει των λογαριασμών που εγκρίθηκαν στις 30 Νοεμβρίου 1997. Από την εν λόγω αποτίμηση προκύπτουν ζημίες ύψους 81,9 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (42,3 εκατομμύρια ευρώ), γεγονός που οδήγησε στην απομάκρυνση του διευθύνοντα συμβούλου της INMA και στην εναντίον του άσκηση αγωγής αποζημίωσης. Αποφασίστηκε η κάλυψη των ζημιών και η πραγματοποίηση νέου λογιστικού ελέγχου, ενόψει της ενσωμάτωσης του ναυπηγείου INMA στο άλλο ναυπηγείο του οποίου μέτοχος είναι η Itainvest, δηλαδή στο Nuovo Cantiere Apuania (NCA).

Τον Ιούνιο του 1998 η τακτική και έκτακτη γενική συνέλευση των μετόχων σημείωσε την αρνητική γνωμοδότηση του συμβούλου για την ενσωμάτωση στην NCA και επιβεβαίωσε την απόφαση του Φεβρουαρίου για την κάλυψη των ζημιών της χρήσης 1997, οι οποίες εν τω μεταξύ είχαν ανέλθει σε 103 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (55,3 εκατομμύρια ευρώ).

Μετά την αρνητική γνωμοδότηση του συμβούλου για την ενσωμάτωση στην NCA δημοσιεύθηκε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την εξαγορά του ναυπηγείου. Από τις διάφορες προσφορές που υποβλήθηκαν τον Ιούνιο του 1998 προέκυψε ότι μόνο μία μπορούσε να ληφθεί υπόψη. Όταν όμως έγινε γνωστή η πραγματική κατάσταση της επιχείρησης και υπονομεύθηκε κάθε δυνατότητα εξαγοράς της, η γενική συνέλευση των μετόχων αποφάσισε, στις 6 Νοεμβρίου 1998, την εκκαθάριση του ναυπηγείου και όρισε εκκαθαριστή στον οποίο ανέθεσε τη διεκπεραίωση των τρεχουσών παραγγελιών, λαμβανομένου υπόψη του προχωρημένου σταδίου στο οποίο βρίσκονταν οι παραγγελίες αυτές και προκειμένου να αποφευχθούν μεγαλύτερες ζημίες που θα προέκυπταν από το απροειδοποίητο κλείσιμο του ναυπηγείου, στις οποίες θα έπρεπε μεταξύ άλλων να προστεθεί και η ζημία από τη μη λήψη των επιχορηγήσεων που είχαν ζητηθεί για τις σχετικές συμβάσεις. Το συνολικό ποσό που θα έπρεπε να καταβάλει η Itainvest υπολογίστηκε σε 325 έως 350 περίπου δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (168-181 εκατομμύρια ευρώ), λαμβανομένων καταρχάς υπόψη των υποχρεώσεων που είχε αναλάβει η Itainvest για τις δύο τρέχουσες παραγγελίες (Tirrenia και Finanziaria Marittima Stolt-Nielsen), υπό μορφή εγγυήσεων καλής εκτέλεσης και εγγυήσεων για προηγούμενες παραγγελίες (Corsica Ferries και Pugliola), καθώς και των εγγυήσεων για την τρέχουσα διαχείριση, οι οποίες είχαν ως εξής:

	Δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες	Εκατομμύρια ευρώ
Προηγούμενες παραγγελίες	32,440	16,753
Εκτέλεση παραγγελιών Δεκεμβρίου 1995	175,915	90,852
Τρέχουσα διαχείριση	15,510	8,010
Σύνολο	223,865	115,616

Παράλληλα, λήφθηκαν υπόψη τα χρηματοδοτικά ανοίγματα της Itainvest στο πλαίσιο άλλων ενδεχόμενων υποχρεώσεων ή ζημιών.

(13) Οσον αφορά τις διαπιστώσεις της Επιτροπής, σύμφωνα με τις οποίες οι παραγγελίες των τελευταίων ετών για τη ναυπήγηση νέων πλοίων προέρχονταν από εφοπλιστικές εταιρείες ελεγχόμενες πλήρως ή εν μέρει από την INMA, οι ιταλικές αρχές παρατηρούν τα ακόλουθα: η εταιρεία Tellaro di Navigazione (υπό εκκαθάριση από τις 28 Ιουνίου 1999) δεν λειτουργεί πλέον και τα πέντε παραγγελθέντα πλοία δεν κατασκευάστηκαν ποτέ. Η εταιρεία Pugliola υποκατέστησε άλλο εφοπλιστή κηρυχθέντα αναξιόχρεο και ο οποίος είχε παραγγείλει στο ναυπηγείο την κατασκευή δύο πλοίων. Το πρώτο από τα δύο αυτά πλοία πωλήθηκε με τους συνήθεις όρους της αγοράς σε ιδιωτικό φορέα, ενώ η INMA εκμίσθωσε το δεύτερο πλοίο στον ίδιο ιδιωτικό φορέα ο οποίος, εντός του 2000 θα αποκτήσει την πλήρη κατοχή και κυριότητα του σκάφους αυτού. Η Corsica Ferries είναι γαλλική εταιρεία πλήρως αυτόνομη και ανεξάρτητη από την INMA. Η INMA συμμετείχε μόνον ως μέτοχος με μειοψηφική συμμετοχή στο κεφάλαιο των δύο ελεγχόμενων από την Corsica Ferries εταιρειών, οι οποίες με τη σειρά τους παρήγγειλαν η κάθε μία την κατασκευή ενός επιβατηγού πλοίου. Η πρώτη συμμετοχή εκχωρήθηκε το 1998 και η δεύτερη θα εκχωρηθεί το 2000.

(14) Συμπερασματικά, οι ιταλικές αρχές θεωρούν ότι η Itainvest ενήργησε με τον αποτελεσματικότερο δυνατό τρόπο, αξιολογώντας όλες τις πτυχές της κρίσης στην οποία βρισκόταν η επιχείρηση, μειώνοντας στο ελάχιστο το δυνητικό κόστος από τις χορηγηθείσες εγγυήσεις και κατά τρόπο που να επιτρέπει την επίτευξη του υψηλότερου δυνατού τιμήματος απο την εκχώρηση των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας. Η Itainvest ενήργησε επομένως όπως θα ενεργούσε ο οποιοσδήποτε ιδιώτης επενδυτής, επιδιώκοντας καταρχάς να ελαχιστοποιήσει τις ζημίες του και τελικά, μόλις διαπίστωσε ότι, παρά τις προσπάθειές του, ήταν αδύνατη η πώληση της επιχείρησης, αποφάσισε αμέσως να τη θέσει υπό εκκαθάριση.

(15) Οι χρηματοδοτικές αυτές παρεμβάσεις δεν συνιστούν επομένως κρατικές ενισχύσεις, δεδομένου ότι το άρθρο 1 στοιχείο δ) της οδηγίας 90/684/ΕΚ αποκλείει από την έννοια της ενίσχυσης τα χρηματοδοτικά μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη για τις επιχειρήσεις ναυπήγησης και επισκευής πλοίων τις οποίες ελέγχουν άμεσα ή έμμεσα, και που θεωρούνται ως παροχή επιχειρηματικών κεφαλαίων σε μία εταιρεία, σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική της οικονομίας της αγοράς.

(16) Εξάλλου, όπως προκύπτει από την ανακοίνωση προς τα κράτη μέλη σχετικά με την «Εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 5 της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής στις κρατικές επιχειρήσεις του μεταποιητικού τομέα» ([9]), η Επιτροπή θεωρεί ότι η οικονομική ορθότητα των αποφάσεων που λαμβάνει ένας μέτοχος-δημόσιος φορέας, και επομένως το συμβιβάσιμο των αποφάσεων αυτών με την αρχή του ιδιώτη επενδυτή, πρέπει να εκτιμηθεί με βάση την επικρατούσα κατάσταση κατά τη στιγμή που λήφθηκε η απόφαση χρηματοδότησης.

(17) Παράλληλα, θεωρείται ότι μία εταιρεία δύναται επίσης, «επί περιορισμένο χρονικό διάστημα, να καλύψει τις ζημίες μιας των θυγατρικών της προκειμένου να μπορέσει η τελευταία να παύσει τις δραστηριότητές της υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες. Οι αποφάσεις αυτές είναι δυνατό να υπαγορεύονται όχι μόνο από την πιθανότητα αποκομίσεως εμμέσου υλικού κέρδους, αλλά και από άλλες θεωρήσεις όπως είναι η ανάγκη διατηρήσεως του καλού ονόματος του ομίλου ή της στροφής σε άλλες δραστηριότητες» ([10]).

(18) Η Επιτροπή αναγνωρίζει εξάλλου ότι, όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις, δεν πρέπει να εφαρμόζει «τους κανόνες με τρόπο δογματικό ή άκαμπτο» και ότι κάθε επενδυτική απόφαση εμπεριέχει απαραιτήτως ένα ευρύ περιθώριο αξιολόγησης εφόσον «οι κίνδυνοι εκτιμηθούν ορθά και αποτελεσματικά και προεξοφληθούν κατά τη στιγμή της λήψης της επενδυτικής απόφασης, όπως θα έπραττε και ένας ιδιώτης επενδυτής» ([11]).

V. **ΕΚΤΙΜΗΣΗ**

(19) Δεδομένου ότι πρόκειται για επιχείρηση κατασκευής και επισκευής πλοίων, οι επίμαχες ενισχύσεις πρέπει να εξεταστούν βάσει της οδηγίας 90/684/ΕΟΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, σχετικά με τις ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία ([12]).

(20) Όσον αφορά τις χορηγηθείσες από την ιταλική κυβέρνηση ενισχύσεις στην παραγωγή, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 90/684/ΕΚ, καθώς και τις επενδυτικές ενισχύσεις στις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 6, η Επιτροπή διαπίστωσε, αφού προηγουμένως ανέλυσε την ακριβή κατανομή των χορηγηθεισών από το 1987 ενισχύσεων, ότι οι ενισχύσεις αυτές ήταν σύμφωνες με τις διατάξεις των ιταλικών νόμων αριθ. 599/1982 (για την περίοδο 1981-1983), αριθ. 111/1985 (για την περίοδο 1984-1986), αριθ. 234/1989 (για την περίοδο 1977-1990) και αριθ. 132/1994 (για την περίοδο 1991-1998). Η Επιτροπή είχε εγκρίνει τα εν λόγω καθεστώτα παροχής ενισχύσεων. Πράγματι, οι προαναφερθέντες νόμοι προέβλεπαν επενδυτικές ενισχύσεις των οποίων η ανώτατη ένταση κυμαινόταν μεταξύ του 20 % και του 40 % της επένδυσης, υπό τον όρο ότι η σχετική επένδυση συνοδεύεται από σχέδιο αναδιάρθρωσης. Το ναυπηγείο INMA εφάρμοσε μεταξύ 1982 και 1998 σχέδιο αναδιάρθρωσης που είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση του προσωπικού κατά 65 %, από το οποίο το 50 % μεταξύ 1982-1992. Την περίοδο 1987-1998 χορηγήθηκαν, στο πλαίσιο επενδύσεων ύψους 49,3 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (25,5 εκατομμύρια ευρώ), επενδυτικές ενισχύσεις ύψους 9,1 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (4,7 εκατομμύρια ευρώ), που αντιστοιχούν σε μέση ένταση 18,5 % κατά την περίοδο αυτή. Για την εφαρμογή των καθεστώτων ενισχύσεων δεν ήταν απαραίτητη η αποστολή προηγούμενης μεμονωμένης κοινοποίησης. Η Επιτροπή σημειώνει ωστόσο ότι, δεδομένης της σύγχυσης που ενδέχετο να δημιουργηθεί από την ανάγνωση των ποσών που αναγράφονται στους ετήσιους λογαριασμούς της επιχείρησης, παρότι η σύγχυση αυτή οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στις καθυστερήσεις πληρωμών λόγω των προθεσμιών μεταξύ της θέσης σε ισχύ των κοινοτικών κανόνων και της πραγματικής θέσης σε ισχύ των σχετικών εθνικών μέτρων, και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι ενισχύσεις καταβλήθηκαν κατά το μεγαλύτερο μέρος τους μετά την υλοποίηση των επενδύσεων, οι επενδυτικές ενισχύσεις που προκαλούσαν τις επιφυλάξεις της Επιτροπής έπρεπε να κοινοποιηθούν εκ των υστέρων στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτείας που προβλέπεται στο άρθρο 12 της οδηγίας 90/684/ΕΚ, και ειδικότερα μέσω του υποδείγματος αριθ. 3 του παραρτήματος της οδηγίας. Όσον αφορά τις ενισχύσεις στις συμβάσεις, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το σύνολο των συμβάσεων στι οποίες χορηγήθηκαν ενισχύσεις είναι σύμφωνες με εκείνες που αναφέρονται στις διάφορες εκθέσεις παρακολούθησης. Ωστόσο η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι για τις συμβάσεις κατασκευής πλοίων C. 4138 και C. 4139 για την εφοπλιστική επιχείρηση Pugliola-Stargas, C. 4248 και C. 4249 για την Corsica Ferries και C. 4260, C. 4261 και C. 4262 για Stolt-Nielsen, χορηγήθηκε ή θα χορηγηθεί το ισχύον ανώτατο όριο ενίσχυσης κατά την ημερομηνία υπογραφής των συμβάσεων, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 90/684/ΕΚ.

(21) Οι παρεμβάσεις του κρατικού ομίλου Itainvest ως μητρικής εταιρείας έναντι της θυγατρικής της INMA πρέπει να εκτιμηθούν βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98 του Συμβουλίου. Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού ορίζει ότι: «Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000, οι ενισχύσεις στην παραγωγή για την

([9]) ΕΕ C 307 της 13.11.1993, σ. 3, σημείο 28. Η ανακοίνωση αυτή, η οποία ακυρώθηκε με απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 16ης Ιουνίου 1993, υπόθεση C-325/91, Γαλλική Δημοκρατία/Επιτροπή (Συλλογή 1993 I, σ. 3283) εγκρίθηκε εκ νέου από την Επιτροπή, με τις κατάλληλες τροποποιήσεις, μετά την έκδοση της οδηγίας 93/84/ΕΚ (ΕΕ L 254 της 12.10.1993, σ. 16).

([10]) Απόφαση του Δικαστηρίου των ΕΚ της 21ης Μαρτίου 1991, στην υπόθεση C-303/88, Ιταλική Δημοκρατία/Επιτροπή, Συλλογή 1991 I, σ. 1433, αιτιολογική σκέψη 21 της απόφασης.

([11]) Βλέπε υποσημείωση 9, σημεία 28 και 29 της ανακοίνωσης.

([12]) ΕΕ L 202 της 18.7.1998, σ. 1.

εκτέλεση συμβάσεων με αντικείμενο τη ναυπήγηση και μετατροπή πλοίων, αλλά όχι την επισκευή πλοίων, μπορούν να θεωρούνται συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά, υπό την προϋπόθεση ότι το συνολικό ύψος όλων των μορφών ενίσχυσης που χορηγούνται για την εκτέλεση κάθε επιμέρους σύμβασης (συμπεριλαμβανομένου του ισοδύναμου επιχορήγησης οποιασδήποτε ενίσχυσης είχε ενδεχομένως χορηγηθεί στον πλοιοκτήτη ή σε τρίτους) δεν υπερβαίνει, σε ισοδύναμο επιχορήγησης, ένα κοινό ανώτατο όριο ενίσχυσης εκπεφρασμένο ως ποσοστό της συμβατικής αξίας προ της ενίσχυσης. Για τις συμβάσεις ναυπήγησης των οποίων η συμβατική αξία προ της ενίσχυσης υπερβαίνει τα 10 εκατομμύρια Ecu, το ανώτατο αυτό όριο ορίζεται σε 9 %. Για όλες τις άλλες περιπτώσεις, ορίζεται σε 4,5 %.». Το άρθρο 5 παράγραφος 1 ορίζει ότι: «Οι ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των εισφορών στο κεφάλαιο, της διαγραφής χρεών, της επιδότησης δανείων, της κάλυψης ζημιών και των εγγυήσεων, μπορούν κατ' εξαίρεση να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά, όταν τηρούν τις γενικές κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων.». Ελλείψει οποιουδήποτε σχεδίου αναδιάρθρωσης που να συνοδεύει την κάλυψη των ζημιών, οι παρεμβάσεις της Itainvest δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση χορηγηθείσες κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98.

(22) Στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων ([13]) ορίζονται, στο σημείο 2.1, οι ενισχύσεις για τη διάσωση ως μέτρα που αποσκοπούν στο να στηρίξουν «προσωρινά μία επιχείρηση που αντιμετωπίζει σημαντική υποβάθμιση της οικονομικής της κατάστασης, η οποία χαρακτηρίζεται από οξεία κρίση ρευστότητας ή τεχνική αφερεγγυότητα, μέχρι να μπορέσει η εταιρεία να αναλύσει τις περιστάσεις που προκαλούν τα προβλήματά της και να επεξεργαστεί το κατάλληλο σχέδιο για την εξυγίανση της κατάστασης» δηλαδή, με άλλα λόγια, οι ενισχύσεις αυτές αποσκοπούν στο να προσφέρουν «σύντομη ανακούφιση, κατά κανόνα για διάστημα όχι μεγαλύτερο των έξι μηνών, από τα οικονομικά προβλήματα της εταιρείας ενώ ταυτόχρονα αναζητείται μακροπρόθεσμη λύση». Όσον αφορά τη μορφή αυτών των ενισχύσεων, στο σημείο 3.1 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών ορίζεται ότι οι ενισχύσεις αυτές πρέπει:

«— να αποτελούν βοήθεια ρευστότητας υπό τη μορφή εγγυήσεων δανείου ή δανείων με τα συνήθη εμπορικά επιτόκια,

— να περιορίζονται στο ποσό που απαιτείται για τη διατήρηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης (για παράδειγμα, να καλύπτουν τα μισθολογικά έξοδα και τις κανονικές προμήθειες),

— να καταβάλλονται μόνο για το διάστημα που απαιτείται (γενικά μέχρι έξι μήνες) για να εκπονηθεί το απαραίτητο και εφικτό σχέδιο εξυγίανσης,

— να δικαιολογείται βάσει σοβαρών κοινωνικών προβλημάτων και να μην έχει αρνητικές συνέπειες στη βιομηχανική κατάσταση σε άλλα κράτη μέλη.».

(23) Καταρχάς, η Επιτροπή διαπιστώνει, με βάση την απόφασή της της 17ης Ιουλίου 1996 για τον όμιλο Gepi ([14]), ότι το ναυπηγείο INMA συγκαταλεγόταν στις 23 εταιρείες τις οποίες η εταιρεία χαρτοφυλακίου έπρεπε απαραιτήτως να εκχωρήσει προκειμένου να ικανοποιήσει τους όρους αναχρηματοδότησης του ομίλου υπό τη νέα επωνυμία Itainvest. Εξάλλου, για την εκκαθάριση αυτή, η οποία έπρεπε κανονικά να ολοκληρωθεί μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1996 και το αργότερο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1997, καθορίστηκε ανώτατο όριο δημοσιονομικού κονδυλίου ύψους 360 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (185,9 εκατομμύρια ευρώ). Όλες οι παρεμβάσεις υπό μορφή άμεσων εισφορών στο κεφάλαιο υπέρ της INMA, για τις οποίες γίνεται αναφορά στην προαναφερθείσα απόφαση, έλαβαν χώρα από τον Ιούνιο του 1997 βάσει των πρώτων ζημιών που διαπιστώθηκαν στους λογαριασμούς του 1996 και επομένως δεν συμπεριλαμβάνονται στο κονδύλιο των 360 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (185,9 εκατομμύρια ευρώ). Οι παρεμβάσεις αυτές δεν κοινοποιήθηκαν. Η Επιτροπή ενημερώθηκε σχετικά πολύ μεταγενέστερα (Σεπτέμβριος 1998) και συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια συνεδρίασης μεταξύ των υπηρεσιών της Επιτροπής και των ιταλικών αρχών.

(24) Οι ιταλικές αρχές αποδίδουν τα προβλήματα που αντιμετώπισε το ναυπηγείο από το 1996 σε διαχειριστικά σφάλματα στο πλαίσιο των παραγγελιών «Stolt Nielsen» και «Tirrenia» που λήφθηκαν το Δεκέμβριο του 1995. Η Επιτροπή διαπιστώνει ωστόσο ότι την καλή εκτέλεση αυτών των παραγγελιών εγγυήθηκε η Itainvest, για συνολικό ποσό ύψους 42 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (21,7 εκατομμύρια ευρώ) από το Μάρτιο του 1996. Από την εξέταση των διαφόρων πράξεων χρηματοδότησης που ήταν απαραίτητες για την εκτέλεση των τρεχουσών παραγγελιών προκύπτει επομένως ότι καμία προκαταβολή κεφαλαίων εκ μέρους χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων δεν ήταν δυνατή χωρίς την εγγυητική κάλυψη εκ μέρους της Itainvest, δηλαδή χωρίς την προσφυγή σε κρατικούς πόρους.

(25) Οι εγγυήσεις αυτές αποτελούσαν ήδη ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, διότι, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της το 1993 προς τα κράτη μέλη: «Μόνο όταν οι εγγυήσεις συνεκτιμηθούν κατά το στάδιο της παροχής τους μπορούν να εντοπισθούν όλες οι στρεβλώσεις ή οι ενδεχόμενες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Το γεγονός ότι παρέχεται μία εγγύηση σε επιχείρηση, ακόμη και αν δεν γίνει ποτέ χρήση της εγγύησης αυτής, μπορεί να της δώσει τη δυνατότητα να συνεχίσει τις δραστηριότητές της και ίσως να εκτοπίσει τους ανταγωνιστές της που δεν απολάβουν των ιδίων διευκολύνσεων από τη συγκεκριμένη επιχειρηματική δραστηριότητα» ([15]).

([13]) ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.
([14]) ΕΕ C 5, της 9.1.1997 σ. 3.
([15]) Βλέπε υποσημείωση 9, σημείο 38 της ανακοίνωσης.

(26) Επομένως, όταν οι ιταλικές αρχές επιθυμούν να αιτιολογήσουν την παρέμβαση της Itainvest υπό μορφή κάλυψης ζημιών, ως τη λιγότερο δαπανηρή λύση σε σύγκριση με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από δεσμεύσεις υπό μορφή εγγύησης, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι οι υποχρεώσεις αυτές αποτελούν ήδη από την αρχή μη κοινοποιηθείσα ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98. Δεδομένου ότι πρόκειται για εγγυήσεις που συνδέονται άμεσα με το κόστος των πλοίων, οι εγγυήσεις αυτές έπρεπε να περιληφθούν στον υπολογισμό του ανώτατου ορίου ενισχύσεων στο πλαίσιο σύμβασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 90/684/ΕΚ και χορηγούνται δυνάμει του ιταλικού νόμου αριθ. 132/1994 που εγκρίθηκε από την Επιτροπή [16]. Σύμφωνα με τα στοιχεία που διαβίβασε η ιταλική κυβέρνηση στις 16 Απριλίου 1996 στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτείας βάσει του άρθρου 12 της οδηγίας 90/684/ΕΚ, στις παραγγελίες «Stolt Nielsen» (έξι πλοία) και «Tirrenia» (δύο πλοία) χορηγήθηκε επίσης ενίσχυση 9 % υπό μορφή επιχορήγησης εκ μέρους του αρμοδίου υπουργείου και, με τον τρόπο αυτό, η χορηγηθείσα συνολικά ενίσχυση υπερέβη το ανώτατο όριο.

(27) Όσον αφορά την παραγγελία «Tirrenia» πρέπει να σημειωθεί ότι τα δύο πλοία δεν αποτελούν άμεσες παραγγελίες αλλά εργασίες κατασκευής για λογαριασμό τρίτων, δηλαδή για λογαριασμό του ναυπηγείου Ferrari, το οποίο εξάλλου λαμβάνει επιχορηγήσεις από το ιταλικό δημόσιο. Δεδομένου ότι για την κατασκευή των δύο αυτών πλοίων έχουν ήδη χορηγηθεί εγγυήσεις στο επίπεδο του ναυπηγείου INMA, η σώρευση των δύο μέτρων (ενισχύσεις στις συμβάσεις και εγγυήσεις) υπερβαίνει το ανώτατο όριο του 9 % της συμβατικής αξίας πριν από την ενίσχυση. Από την άλλη πλευρά, είναι προφανές ότι η κατασκευή των δύο αυτών πλοίων δεν είχε ακόμη αρχίσει στα τέλη του 1996, καθότι στα τέλη του 1997 οι σχετικές εργασίες είχαν ολοκληρωθεί μόνο κατά 45,5 % και 28 % αντίστοιχα.

(28) Οι ιταλικές αρχές υποστηρίζουν ότι η πρώτη ένδειξη για τις ζημίες που κατέγραψε η INMA (21 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες) εμφανίστηκε τον Μάιο του 1997 στη γενική συνέλευση των μετόχων, η οποία αποφάσισε να ζητήσει τη διενέργεια λογιστικού ελέγχου προκειμένου να διαπιστωθεί η ακριβής κατάσταση στην οποία βρισκόταν το ναυπηγείο. Η ζημία αυτή προέκυπτε από τους ετήσιους λογαριασμούς της 31ης Δεκεμβρίου 1996 και είναι δύσκολο να γίνει χωρίς αντιρρήσεις δεκτή η διαβεβαίωση των ιταλικών αρχών σύμφωνα με την οποία το απροσδόκητο έλλειμμα πρέπει αποκλειστικά να καταλογιστεί στη διαχείριση των παραγγελιών που λήφθηκαν το Δεκέμβριο 1995. Πόσο μάλλον που στα σχόλια που συνόδευαν τους ετήσιους λογαριασμούς της χρήσης 1996 αναφερόταν σαφώς ότι οι παραγγελίες «Stolt Nielsen» και «Tirrenia» δεν συνέβαλαν σημαντικά στα αποτελέσματα της υπό εξέταση λογιστικής χρήσης.

(29) Διαπιστώνεται επομένως ότι η επιχείρηση βρισκόταν ήδη σε κακή οικονομική κατάσταση και ότι η κατάσταση αυτή οφείλεται στη διαχείριση άλλων παραγγελιών. Ως προς το θέμα αυτό η Επιτροπή σημειώνει ότι το 1996 ολοκληρώθηκαν οι δύο παραγγελίες Corsica Ferries I και Corsica Fernes II, οι οποίες αποτέλεσαν επίσης το αντικείμενο εγγυήσεων εκ μέρους της Itainvest και υπέρ των κατασκευαστών, και συγκεκριμένα δύο εφοπλιστικών εταιρειών στις οποίες η INMA κατείχε αντιστοίχως το 49 % και το 51 % του κεφαλαίου. Από τα στοιχεία που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές προκύπτει ότι μεταξύ των υποχρεώσεων της Itainvest έναντι της INMA περιλαμβάνονται, για τα δύο αυτά πλοία μία δεκαετής εγγύηση κινητοποίησης πιστώσεων συνδεόμενης με την παραγγελία, της οποίας το ποσό ανέρχεται σε 32,44 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (16,7 εκατομμύρια ευρώ). Δεδομένου ότι τα δύο πλοία παραδόθηκαν ήδη και επομένως οι κατασκευαστές έχουν ουσιαστικά καταβάλλει το ποσό της κατασκευής τους, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι προαναφερθείσες εγγυηθείσες πιστώσεις χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο της συνολικής διαχείρισης του ναυπηγείου. Καθότι οι εγγυήσεις αυτές χορηγήθηκαν από κρατικούς πόρους, πρόκειται για κρατικές ενισχύσεις εξομοιούμενες με ενισχύσεις στη λειτουργία που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1540/98 και επομένως έπρεπε να περιληφθούν στο ανώτατο όριο των ενισχύσεων για τις συμβάσεις και να μειωθεί κατά συνέπεια το επίπεδο των ενισχύσεων που χορήγησε η ιταλική κυβέρνηση. Αυτό δεν συνέβη καθώς, σύμφωνα με τα διαβιβασθέντα από τις ιταλικές αρχές στοιχεία, το αρμόδιο υπουργείο χορήγησε το 9 % της συμβατικής αξίας προ ενισχύσεων για όλα τα ήδη παραδοθέντα πλοία, δηλαδή το ανώτατο όριο των ενισχύσεων που μπορεί να εφαρμοστεί βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 90/684/ΕΚ.

(30) Από το σύνολο των διαπιστώσεων της Επιτροπής σχετικά με τον αριθμό και τις ημερομηνίες ανάληψης των υποχρεώσεων τις οποίες η Itainvest κάλυψε με την εγγύησή της προκύπτει ότι η τελευταία, ως μητρική εταιρεία, συμμετείχε ενεργά στην καθημερινή και επισφαλή διαχείριση του ναυπηγείου INMA. Επομένως, η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί ότι η Itainvest συμπεριφέρθηκε ως ιδιώτης επενδυτής. Λαμβανομένου υπόψη του ήδη υψηλού ποσού των ζημιών (21 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες ή 11 εκατομμύρια ευρώ) που εμφανίστηκαν στις λογιστικές καταστάσεις της 31ης Δεκεμβρίου 1996 και τις οποίες ο μέτοχος όφειλε να γνωρίζει πολύ πριν τη γενική συνέλευση του Μαΐου 1997, διαπιστώνεται ότι το ναυπηγείο INMA βρισκόταν σε κατάσταση αφερεγγυότητας ήδη από την ημερομηνία αυτή και θα έπρεπε επομένως να κηρύξει πτώχευση.

[16] ΕΕ C 302 της 9.11.1993, σ. 6, ΕΕ C 390 της 31.12.1994, σ. 18, ΕΕ C 290 της 3.10.1996, σ. 14 και ΕΕ C 50 της 12.2.1998, σ. 5.

(31) Η κάλυψη των ζημιών δεν μπορεί επομένως να θεωρηθεί ως ενίσχυση για τη διάσωση, κατά την έννοια των σχετικών κατευθυντήριων γραμμών, διότι δεν ανταποκρίνεται, ούτε ως προς τη μορφή, ούτε ως προς την ουσία, στις απαραίτητες προϋποθέσεις για να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 της συνθήκης ΕΚ.

(32) Η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι οι χρηματικές εισφορές ύψους 21,4 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών το 1997 και 103,7 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών το 1998 συνιστούν ενισχύσεις διότι «έγιναν υπό συνθήκες που δεν θα ήταν αποδεκτές για έναν ιδιώτη ο οποίος ενεργεί υπό κανονικές συνθήκες αγοράς», το οποίο υποδηλώνει «συνήθως μία κατάσταση στην οποία η διάρθρωση και οι προοπτικές της εταιρείας είναι τέτοιες ώστε δεν είναι δυνατό να αναμένεται κανονική αμοιβή του κεφαλαίου (υπό μορφή μερισμάτων ή κερδών) σε σχέση με μία συγκρίσιμη ιδιωτική επιχείρηση μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα» ([17]). Οι ιταλικές αρχές δεν απέδειξαν ότι η εισφορά κεφαλαίου μπορούσε να θεωρηθεί εύλογη και επομένως αποδεκτή «για έναν ιδιώτη επενδυτή ο οποίος ενεργεί υπό κανονικές συνθήκες αγοράς», κατά την έννοια ότι η παρούσα αξία των προσδοκώμενων ταμιακών ροών από τη σχεδιαζόμενη επένδυση είναι «ανώτερη από τη νέα εισφορά κεφαλαίου» ([18]).

(33) Η Επιτροπη θεωρεί επομένως ότι η κάλυψη των ζημιών το 1997 και το 1998 έγινε αποκλειστικά και μόνο στο πλαίσιο μιας προσπάθειας τεχνητής αύξησης της αξίας του ναυπηγείου μέσω της εισφοράς μη επιστρεπτέων κεφαλαίων, δεδομένου ότι οι ιταλικές αρχές δεν απέδειξαν καν ότι το αντίτιμο μιας ενδεχόμενης πώλησης του ναυπηγείου εκ μέρους της Itainvest θα κάλυπτε το «επενδεδυμένο» ποσό ύψους 120 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών λαμβανομένης ιδίως υπόψη της κατάστασης που χαρακτηρίζει τον τομέα της ναυπηγικής βιομηχανίας. Είναι επομένως δύσκολο να θεωρηθεί ότι η παρέμβαση μπορεί να εξομοιωθεί με συμπεριφορά ιδιώτη επενδυτή, καθότι η απόδοση της επένδυσης ήταν αρνητική ήδη από την αρχή.

(34) Η Επιτροπή διατηρεί επίσης αμφιβολίες για το ότι η επιλογή της Itainvest, δηλαδή η κάλυψη των ζημιών, ήταν η λιγότερο δαπανηρή λύση καθότι η κήρυξη πτώχευσης θα είχε καταρχήν ως αποτέλεσμα την ακύρωση συμβατικών υποχρεώσεων και ιδίως εκείνων που αφορούσαν την παραγγελία «Tirrenia», και επομένως θα μειωνόταν το κόστος των αναληφθεισών υποχρεώσεων έναντι των εφοπλιστικών εταιρειών, δεδομένου ότι μία από τις συνέπειες της διαδικασίας θα ήταν καταρχάς να τεθούν όλοι οι πιστωτές σε ισότιμη βάση και στη συνέχεια να τύχουν ευνοϊκής μεταχείρισης εκείνοι που πράγματι είχαν προκαταβάλει κεφάλαια και όχι εκείνοι που θα μπορούσαν να προβάλουν αξιώσεις αποζημίωσης για μη τήρηση συμβατικής ρήτρας. Το γεγονός ότι αυτό δεν συνέβη ενισχύει ακόμη περισσότερο την πεποίθηση της Επιτροπής για το ότι η Itainvest δεσμεύτηκε πολύ περισσότερο από ό,τι ένας ιδιώτης επενδυτής που δραστηριοποιείται σε κανονικές συνθήκες αγοράς. Η Επιτροπή σημειώνει επιπλέον ότι, στην αναλυτική κατάσταση των δεσμεύσεων της Itainvest περιλαμβάνονται μία εγγύηση ύψους 22,7 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (11,7 εκατομμύρια ευρώ) για την παραγγελία «Tirrenia» χορηγηθείσα τον Μάρτιο του 1998 και μία εγγύηση ύψους 9 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (4,6 εκατομμύρια ευρώ) για την παραγγελία «Stolt-Nielsen», χορηγηθείσα την περίοδο Μαρτίου-Μαΐου 1998, δηλαδή μετά τη λήψη της απόφασης (Φεβρουάριος 1998) για κάλυψη των ζημιών της INMA, με βάση τις οικονομικές καταστάσεις της 30ής Νοεμβρίου 1997.

(35) Η κάλυψη των ζημιών αποτελεί επομένως ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98. Ελλείψει σχεδίου αναδιάρθρωσης που να προβλέπει μείωση της κατασκευαστικής ικανότητας και δεδομένου ότι σημειώθηκε υπέρβαση του επιτρεπόμενου από την Επιτροπή ανώτατου ορίου των ενισχύσεων στη λειτουργία, τα εν λόγω μέτρα ενίσχυσης είναι ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά βάσει της οδηγίας 90/684/ΕΚ και βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98.

VI. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(36) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η Ιταλία χορήγησε παρανόμως εγγυήσεις για την κατασκευή των πλοίων που αποτελούν το αντικείμενο των παραγγελιών «Corsica Ferries», «Pugliola», «Tirrenia» και «Stolt Nielsen» και κάλυψε τις ζημίες του ναυπηγείου INMA το 1997-1998, κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης. Οι χορηγηθείσες εγγυήσεις για την κατασκευή των πλοίων θα έπρεπε, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 της οδηγίας 90/684/ΕΚ και το άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98, να υπολογιστούν εντός του ανωτάτου ορίου των ενισχύσεων για τις μεμονωμένες συμβάσεις, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας. Οι παρεμβάσεις κάλυψης των ζημιών αποτελούν ενισχύσεις στη λειτουργία οι οποίες, βάσει του άρθρου 5 της οδηγίας 90/684/ΕΚ έπρεπε επίσης να περιληφθούν στον υπολογισμό του ανωτάτου ορίου. Ελλείψει σχεδίου αναδιάρθρωσης, οι ενισχύσεις στη λειτουργία υπό μορφή κάλυψης ζημιών θεωρούνται επίσης μη συμβιβάσιμες με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98. Σύμφωνα επίσης με τις εφαρμοζόμενες στον τομέα αυτό κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές, οι εν λόγω ενισχύσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ούτε ως ενισχύσεις για τη διάσωση. Επομένως, οι ενισχύσεις αυτές πρέπει να ανακτηθούν,

([17]) Βλέπε υποσημείωση 9, σημείο 35 της ανακοίνωσης.
([18]) ό.π.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ιταλία μέσω της κρατικής εταιρείας χαρτοφυλακίου Itainvest στο ναυπηγείο INMA S.p.A., υπό μορφή εγγυήσεων για τις παραγγελίες «Corsica Ferries», «Pugliola», «Stolt-Nielsen» και «Tirrenia» και κάλυψης των ζημιών ύψους 120,4 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (62,2 εκατομμύρια ευρώ), είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

Άρθρο 2

1. Η Ιταλία λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση της αναφερόμενης στο άρθρο 1 ενίσχυσης που χορηγήθηκε παράνομα στο δικαιούχο.

2. Η ανάκτηση πραγματοποιείται αμελλητί σύμφωνα με τις διαδικασίες της εθνικής νομοθεσίας, υπό τον όρο ότι οι διαδικασίες αυτές επιτρέπουν την άμεση και αποτελεσματική εκτέλεση της απόφασης.

3. Οι ανακτώμενες ενισχύσεις περιλαμβάνουν τόκους από το χρόνο κατά τον οποίο τέθηκαν στη διάθεση του δικαιούχου μέχρι το χρόνο της πραγματικής τους ανάκτησης. Οι τόκοι αυτοί υπολογίζονται με βάση το επιτόκιο αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδύναμου επιχορήγησης στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων.

Άρθρο 3

Η Ιταλία ενημερώνει την Επιτροπή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για την εφαρμογή της.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 20 Ιουλίου 1999.

Για την Επιτροπή

Monika WULF-MATHIES

Μέλος της Επιτροπής

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Μαρτίου 2000

για τροποποίηση της σύστασης 98/511/ΕΚ σχετικά με τη διασύνδεση σε ελευθερωμένη αγορά τηλεπικοινωνιών (Μέρος 1 — Τιμολόγηση της διασύνδεσης)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2000) 651]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2000/263/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλισθεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) [1], όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/61/ΕΚ [2], και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 5,

τη γνωμοδότηση της συμβουλευτικής επιτροπής του άρθρου 9 παράγραφος 1 της οδηγίας 90/387/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1990, για τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών μέσω της εφαρμογής της παροχής ανοικτού δικτύου [3], όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/51/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [4],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στο σημείο 9 της σύστασης 98/511/ΕΚ [5] της Επιτροπής με την οποία τροποποιείται η σύσταση 98/195/ΕΚ της Επιτροπής [6] για τη διασύνδεση σε ελεύθερη αγορά τηλεπικοινωνιών (Μέρος 1 — Τιμολόγηση της διασύνδεσης), δηλώνεται ότι η σύσταση, και ιδίως τα «τέλη βέλτιστης τρέχουσας πρακτικής» στο σημείο 4, καθώς και τα δεδομένα στο παράρτημα ΙΙ, θα αναθεωρηθούν από την Επιτροπή το αργότερο έως τις 31 Ιουλίου 1998, και θα ενημερωθούν όπου αυτό είναι απαραίτητο.

(2) Στην πέπτη έκθεση για την εφαρμογή του πλέγματος κανονιστικών ρυθμίσεων στις τηλεπικοινωνίες [7], αναφέρεται ότι σε πολλά κράτη μέλη δεν έχουν εφαρμοστεί ακόμη κατάλληλα συστήματα κοστολόγησης και, ως εκ τούτου, θεωρείται σκόπιμη η ενημέρωση του εύρους τιμών «βέλτιστης τρέχουσας πρακτικής» στην παρούσα σύσταση για το 2000.

(3) Εφαρμόζοντας την απαίτηση για κοστοστρέφεια των τελών διασύνδεσης, τα τέλη «βέλτιστης τρέχουσας πρακτικής» παρέχουν καθοδήγηση στις εθνικές κανονιστικές αρχές γαι την εκτίμηση των τελών διασύνδεσης όσον αφορά τον τερματισμό κλήσεων, που προτάθηκαν από τους φορείς εκμετάλλευσης των δικτύων με σημαντική ισχύ στην αγορά, ελλείψει επαρκούς πληροφόρησης όσον αφορά την κοστολόγηση.

(4) Στην επόμενη αναθεώρηση της παρούσας σύστασης στα τέλη του 2000, θεωρείται σκόπιμο να γίνει αξιολόγηση της ανάγκης για συνέχιση της δημοσίευσης των τελών «βέλτιστης τρέχουσας πρακτικής» και της χρησιμοποιούμενης μεθόδου,

ΣΥΝΙΣΤΑ:

Άρθρο 1

Η σύσταση 98/511/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

---

[1] ΕΕ L 199 της 26.7.1997, σ. 32.
[2] ΕΕ L 268 της 3.10.1998, σ. 37.
[3] ΕΕ L 192 της 24.7.1990, σ. 1.
[4] ΕΕ L 295 της 29.10.1997, σ. 23.
[5] ΕΕ L 228 της 15.8.1998, σ. 30.
[6] ΕΕ L 73 της 12.3.1998, σ. 42.
[7] COM(1999) 537.

1. Το σημείο 4α αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

«4 α. Βάσει των δεδομένων του παραρτήματος ΙΙ της παρούσας σύστασης, τα ακόλουθα τέλη "βέλτιστης τρέχουσας πρακτικής" είναι συνιστώμενα μέγιστα τέλη διασύνδεσης για την χρονική περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2000:

Τέλη διασύνδεσης "βέλτιστης τρέχουσας πρακτικής"

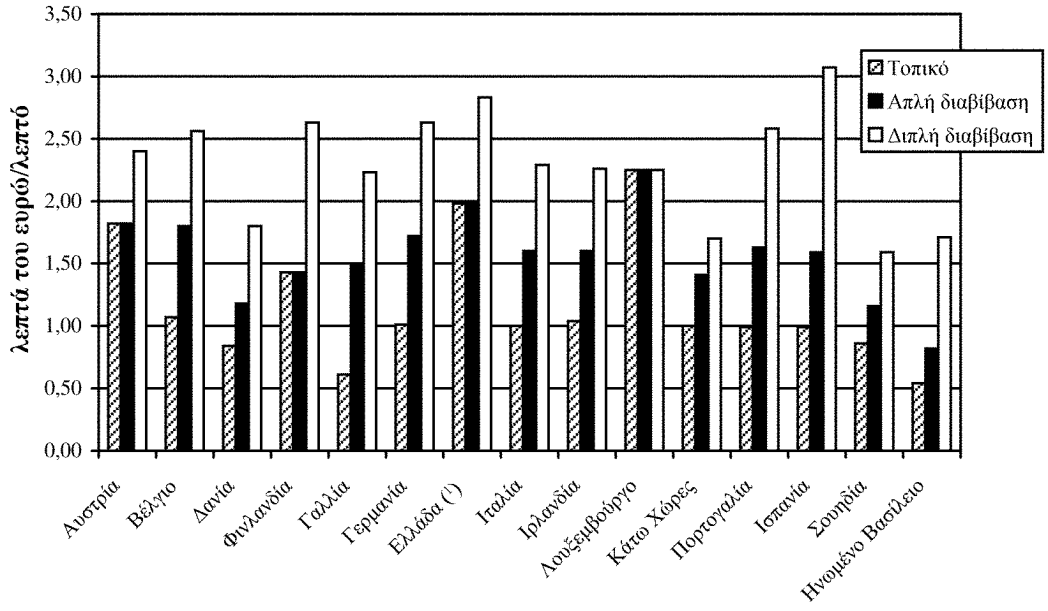
Τέλος διασύνδεσης "βέλτιστης τρέχουσας πρακτικής" για απόληξη κλήσης στο ΤΟΠΙΚΟ επίπεδο *(δηλαδή σε τοπικό κέντρο ή το εγγύτερο δυνατό σε τοπικό κέντρο)* **μεταξύ 0,5 και 0,9 λεπτά του ευρώ ανά λεπτό (σε ώρες αιχμής)**
Τέλος διασύνδεσης "βέλτιστης τρέχουσας πρακτικής" για διασύνδεση ΑΠΛΗΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ *(σε αστικό επίπεδο)* **μεταξύ 0,8 και 1,5 λεπτά του ευρώ ανά λεπτό (σε ώρες αιχμής)**
Τέλος διασύνδεσης "βέλτιστης τρέχουσας πρακτικής" για διασύνδεση ΔΙΠΛΗΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ *(σε εθνικό επίπεδο — άνω των 200 km)* **μεταξύ 1,5 και 1,8 λεπτά του ευρώ ανά λεπτό (σε ώρες αιχμής)**»

2. Η διατύπωση του σημείου 9 αντικαθίσταται από την εξής πρόταση: «Η παρούσα σύσταση και ειδικότερα η ανάγκη να συνεχιστεί η δημοσίευση των τελών "βέλτιστης τρέχουσας πρακτικής" και της χρησιμοποιούμενης μεθόδου, θα αναθεωρηθεί στα τέλη του 2000».

3. Το σχήμα 1, στο τμήμα 1 του παραρτήματος ΙΙ, αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

«Σχήμα 1α

Τέλη διασύνδεσης για απόληξη κλήσεων (1η Νοεμβρίου 1999)

(1) Πλέον πρόσφατα τιμολόγια που προτείνει ο φορέας εκμετάλλευσης, τα οποία δεν έχουν ακόμα εγκριθεί από την εθνική κανονιστική αρχή.»

4. Ο πίνακας στο τμήμα 3 του παραρτήματος ΙΙ αντικαθίσταται από τον πίνακα στο συνημμένο παράρτημα.

Άρθρο 2

Η παρούσα σύσταση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 20 Μαρτίου 2000.

Για την Επιτροπή
Erkki LIIKANEN
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίνακας

Στοιχεία του κόστους διασύνδεσης για τα κράτη μέλη (1η Νοεμβρίου 1999)

Τέλη διασύνδεσης ανά λεπτό Βάσει τρίλεπτης διάρκειας κλήσης Βασικές τιμές εκκίνησης (σε λεπτά) του ευρώ ανά λεπτό (τιμές χωρίς ΦΠΑ)				Συναλλαγματικές ισοτιμίες έναντι του ευρώ	Τέλη διασύνδεσης σε εθνικό νόμισμα, Ημερομηνία ισχύος των τιμών, Λοιπές συμπληρωματικές πληροφορίες
Κράτος μέλος	Τοπικό	Απλή διαβίβαση	Διπλή διαβίβαση [2]		
Αυστρία	1,82 [1]	1,82	2,40	13,76	Τιμές από Ιανουάριο 1998 (ATS): — τοπικό = δεν παρέχεται η πληροφορία — περιφερειακό = 0,25 ανά λεπτό — εθνικό = 0,33 ανά λεπτό
Βέλγιο	1,07	1,80	2,56	40,34	Τιμές από Ιανουάριο 1999 (BEF): — τοπικό = 0,156 ανά κλήση + 0,378 ανά λεπτό — περιφερειακό = 0,295 ανά κλήση + 0,628 ανά λεπτό — εθνικό = 0,418 ανά κλήση + 0,894 ανά λεπτό
Δανία [5]	0,84	1,18	1,80	7,434	Τιμές ΕΚΑ από 1.10.1999 (DKK/100): — τοπικό κέντρο = 4 ανά κλήση + 4,9 ανά λεπτό — απλή διαβίβαση = 6 ανά κλήση + 6,8 ανά λεπτό — διπλή διαβίβαση = 6 ανά κλήση + 11,4 ανά λεπτό
Φινλανδία	1,43 [1]	1,43	2,63-3,28 [3]	5,945	Τιμές από Μάιο 1999 (FIM/100): — τοπικό = δεν παρέχεται η πληροφορία — τηλεπεριφέρεια = 16,5 ανά κλήση + 3 ανά λεπτό — εθνικό = τηλεπεριφέρεια + 7,15 έως 11 ανά λεπτό
Γαλλία	0,61	1,50	2,23	6,559	Τιμές από Ιανουάριο 1999 (FF/100): — τοπικό κέντρο = 4,03 ανά λεπτό — απλή διαβίβαση = 9,81 ανά λεπτό — διπλή διαβίβαση (> 200 km) = 14,65 ανά λεπτό
Γερμανία [4]	1,01	1,72-2,17	2,63	1,956	Τιμές από Ιανουάριο 1998 (DM/100): — αστικό = 1,97 ανά λεπτό — περιφ. 50 = 3,36 ανά λεπτό — περιφ. 200 = 4,25 ανά λεπτό — εθνικό = 5,14 ανά λεπτό
Ελλάδα (*)	1,93 [1]	1,93	2,76	329,3	Τιμές για φορείς κινητής τηλεφωνίας (GRD): — αστικό = 1,7 ανά κλήση + 5,8 ανά λεπτό — εθνικό = 2,4 ανά κλήση + 8,3 ανά λεπτό
Ιταλία [7]	1,00	1,60	2,29	1 936	Τιμές από Ιούλιο 1999 (Lire): — τοπικό = 19,4 ανά λεπτό — απλή διαβίβαση = 31 ανά λεπτό — διπλή διαβίβαση = 44,4 ανά λεπτό

Τέλη διασύνδεσης ανά λεπτό Βάσει τρίλεπτης διάρκειας κλήσης Βασικές τιμές εκκίνησης (σε λεπτά) του ευρώ ανά λεπτό (τιμές χωρίς ΦΠΑ)				Συναλλαγματικές ισοτιμίες έναντι του ευρώ	Τέλη διασύνδεσης σε εθνικό νόμισμα, Ημερομηνία ισχύος των τιμών, Λοιπές συμπληρωματικές πληροφορίες
Κράτος μέλος	Τοπικό	Απλή διαβίβαση	Διπλή διαβίβαση (2)		
Ιρλανδία	1,04	1,60	2,26	0,7876	Τιμές από 1.12.1998 (IRLP/100): — τοπικό = 0,82 ανά λεπτό — απλή διαβίβαση = 1,27 ανά λεπτό — διπλή διαβίβαση = 1,78 ανά λεπτό
Λουξεμβούργο	2,25 (1)	2,25	2,25	40,34	Τιμές από Σεπτέμβριο 1998 (Luf): — σε όλα τα επίπεδα: 0,335 ανά κλήση + 0,796 ανά λεπτό
Κάτω Χώρες (6)	1,00	1,41	1,70	2,204	Τιμές από 1.7.1998 (FI/100): — τοπικό κέντρο = 1,5 ανά κλήση + 1,7 ανά λεπτό — απλή διαβίβαση = 2,1 ανά κλήση + 2,4 ανά λεπτό — διπλή διαβίβαση = 2,5 ανά κλήση + 2,9 ανά λεπτό
Πορτογαλία	0,99	1,63	2,58	200,5	Τιμές ICP για το 2000 (PTE): — τοπικό = 2 ανά κλήση + 1,32 ανά λεπτό — αστικό = 2 ανά κλήση + 2,60 ανά λεπτό — εθνικό = 2 ανά κλήση + 4,50 ανά λεπτό
Ισπανία	0,99	1,59	3,07	166,4	Τιμές από 1.12.1999 (Pts): — τοπικό = 1,65 ανά λεπτό — απλή διαβίβαση = 2,65 ανά λεπτό — διπλή διαβίβαση = 5,11 ανά λεπτό
Σουηδία (8)	0,86-0,90	1,16-1,21	1,59-1,67	9,09-8,68	Τιμές από Μάρτιο 1999 (SEK/100): — τοπικό κέντρο = 4,2 ανά κλήση + 6,4 ανά λεπτό — απλό τμήμα = 4,9 ανά κλήση + 8,9 ανά λεπτό — διπλό τμήμα = 5,6 ανά κλήση + 12,6 ανά λεπτό
Ηνωμένο Βασίλειο	0,54	0,82	1,71	0,641	Τιμές από Μάρτιο 1999 (£/100): — τοπικό = 0,3472 ανά λεπτό — απλή διαβίβαση = 0,5279 ανά λεπτό — διπλή διαβίβαση (> 200 km) = 1,098 ανά λεπτό

Πηγή: ΕΚΑ και Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Σημειώσεις

(1) Στη Φινλανδία, την Αυστρία, την Ελλάδα και το Λουξεμβούργο, το κατώτατο τέλος διασύνδεσης καλύπτει τη διασύνδεση σε τοπικό ή σε κέντρο διαβίβασης. Κατά συνέπεια η τιμή «τοπικού» ταυτίζεται με την τιμή «απλής διαβίβασης».

(2) Η τιμή για «διπλή διαβίβαση» περιλαμβάνει συνιστώσα απόστασης για ζεύξεις >200 km.

(3) Στη Φινλανδία, για τη διπλή διαβίβαση υπάρχει φάσμα τιμών ανάλογα με τον όγκο της μεταφερόμενης κυκλοφορίας.

(4) Οι τέσσερις ζώνες τιμών στη Γερμανία, οι οποίες ορίζονται από την απόσταση, δεν μπορούν να αντιστοιχηθούν, σε λόγο 1:1, στις τρεις περιοχές του πίνακα, που βασίζονται σε τεχνικά στοιχεία. Στη Γερμανία, η περιοχή του τοπικού τιμολογίου ταυτίζεται με τη λεγόμενη City-Zone, η οποία περιλαμβάνει πάντοτε διάφορα τοπικά δίκτυα, δηλαδή και αυτά των μεγάλων πόλεων. Σε αυτή τη City-Zone, ιδίως σε μεγάλες πόλεις, εγκαθίστανται επίσης διασυνδέσεις απλής διαβίβασης. Επομένως, στη Γερμανία, οι διασυνδέσεις City-Zone περιλαμβάνονται επίσης στις υπηρεσίες διασύνδεσης απλής διαβίβασης. Στην περιοχή Regio-200 εγκαθίστανται επίσης διασυνδέσεις διπλής διαβίβασηςς. Συνεπώς, εκτός από διασυνδέσεις εθνικής κλίμακας, στην περιοχή των υπηρεσιών διασύνδεσης διπλής διαβίβασης περιλαμβάνονται και υπηρεσίες διασύνδεσης Regio-200.

(5) Η ΕΚΑ της Δανίας όρισε νέα τιμολόγια από την 1η Οκτωβρίου 1999. Ωστόσο, έπειτα από προσφυγή κατά της απόφασης της ΕΚΑ, το συμβούλιο παραπόνων για τις τηλεπικοινωνίες βρίσκεται σε διαδικασία ανασκόπησης των νέων αυτών τιμολογίων, τα οποία επομένως δεν χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό της «βέλτιστης τρέχουσας πρακτικής» για το έτος 2000 (προηγούμενα τιμολόγια από 15 Αυγούστου 1999: τοπικό=0,93 λεπτά του ευρώ ανά λεπτό, απλή διαβίβαση= 1,67 λεπτά του ευρώ ανά λεπτό, διπλή διαβίβαση= 1,91 λεπτά του ευρώ ανά λεπτό).

(6) Ο ΟΡΤΑ αποφασίζει επί του παρόντος τα τελικά τιμολόγια για τη χρονική περίοδο από 1ης Ιουλίου 1998 έως 1ης Ιουλίου 1999, καθώς και τα προκαταρκτικά τιμολόγια για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1999 έως 1ης Ιουλίου 2000. Έως τον τελικό καθορισμό τους, η KPN οφείλει να προσφέρει τα τιμολόγια που αναφέρονται στον πίνακα. Είναι τα προκαταρκτικά τιμολόγια για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1998 έως 1ης Ιουλίου 1999, όπως καθορίστηκαν από τον ΟΡΤΑ το προηγούμενο έτος.

(7) Προσωρινά τιμολόγια καθορισμένα από την ιταλική ΕΚΑ· εκκρεμεί τελική απόφαση.

(8) Το εύρος των τιμών αντικατοπτρίζει σημαντικές διακυμάνσεις της νομισματικής ισοτιμίας που σημειώθηκαν στη Σουηδία από την καθιέρωση των νέων τιμολογίων, τον Μάρτιο του 1999, έως τον Νοέμβριο του 1999. Για τη «βέλτιστη τρέχουσα πρακτική» ελήφθησαν υπόψη οι χαμηλότερες τιμές.

(*) Τιμολόγια που δεν έχουν ακόμα εγκριθεί από την εθνική κανονιστική αρχή (ΕΚΑ).

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό στην απόφαση 2000/139/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 2000, για το διορισμό ενός αναπληρωματικού και ενός τακτικού μέλους στην Επιτροπή των Περιφερειών από τη Γερμανία

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 47 της 19ης Φεβρουαρίου 2000)

Σελίδα 27, άρθρο μόνο, πρώτη γραμμή

αντί: «Η κυρία Helma Kunhn-Theis...»

διάβαζε: «Η κυρία Helma Kuhn-Theis...».